

อทร. ๘๐๐๓

หลักนิยมสำหรับการปฏิบัติการทางทหาร

นอกเหนือจากการทำสงคราม

(Doctrine for Military Operations Other

Than War)

พ.ศ.๒๕๔๔

จัดทำเมื่อ เม.ย.๕๕

อทร. ๕๐๐๓

หลักนิยมสำหรับการปฏิบัติการทางทหาร

นอกเหนือจากการทำสงคราม

(Doctrine for Military Operations Other

Than War)

พ.ศ.๒๕๕๕

บันทึกการเปลี่ยนแปลงแก้ไข

ลำดับที่	รายการแก้ไข	วันเดือนปี ที่ทำการแก้ไข	ผู้แก้ไข (ยศ - นาม - ตำแหน่ง)	หมายเหตุ

คำนำ

กองทัพเรือได้จัดทำและรวบรวมเอกสารอ้างอิง หรือหลักนิยมในด้านต่าง ๆ สำหรับใช้เป็นหลักในการปฏิบัติการทางทหารทั้งในระดับยุทธการและยุทธวิธี หลักนิยมต่าง ๆ ได้อธิบายหลักการทำสงครามและการวางแผนในแต่ละสาขาการรบ สำหรับหลักนิยมเล่มนี้ได้อธิบายให้เห็นถึงพื้นฐานของการปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากการทำสงคราม (Military Operations Other Than War: MOOTW) ตั้งแต่รายละเอียดของแบบต่าง ๆ ในการปฏิบัติการ ไปจนถึงการพิจารณาในการวางแผนเพื่อปฏิบัติการที่มีประสิทธิภาพ เอกสารอ้างอิงนี้จะเป็นหลักสำหรับการจัดทำบรรณสารหรือหลักนิยมที่เกี่ยวกับ ยุทธวิธี เทคนิคและหลักปฏิบัติต่าง ๆ สำหรับการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามต่อไป

การเข้าไปมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากการทำสงครามเป็นสิ่งสำคัญมาก โดยเฉพาะในยุคของการเปลี่ยนแปลงสถานะแวดล้อมด้านความมั่นคงระหว่างประเทศ หน้าที่อย่างหนึ่งของกองทัพเรือ คือการช่วยเหลือประชาชน (Benign Operations) และการรักษากฎหมาย (Law Enforcement) ดังนั้น การที่จะปฏิบัติการกิจที่นอกเหนือจากการทำสงครามให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี จึงมีความจำเป็นที่จะต้องเข้าใจหลักการดำเนินการที่เหมาะสม ซึ่งเอกสารเล่มนี้จะเป็นประโยชน์และเป็นความรู้ที่เพิ่มพูนให้กับกำลังพลของกองทัพเรือและประชาชนที่สนใจเกี่ยวกับกิจการด้านการทหาร

คณะทำงานพิจารณาและจัดทำเอกสารอ้างอิงของกองทัพเรือ ด้านการศึกษาชั้นสูง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารอ้างอิงของกองทัพเรือเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์ทั้งในด้านการศึกษาและใช้อ้างอิงในการศึกษาค้นคว้า วิจัยของหน่วยงานต่าง ๆ ของกองทัพเรือ หากท่านใดพบข้อบกพร่องที่สมควรแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้เอกสารเล่มนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ขอได้กรุณาส่งข้อคิดเห็นมายังคณะทำงานพิจารณาและจัดทำเอกสารอ้างอิงของกองทัพเรือ ด้านการศึกษาชั้นสูง ณ สถาบันวิชาการทหารเรือชั้นสูง ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม จักเป็นพระคุณอย่างสูง

คณะทำงานพิจารณาและจัดทำเอกสารอ้างอิงของกองทัพเรือ
ด้านการศึกษาชั้นสูง

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	
บทที่ ๑ กล่าวนำ	๑
บทที่ ๒ หลักการของการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม	๕
บทที่ ๓ แบบต่าง ๆ ของการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม	๑๖
บทที่ ๔ การวางแผนสำหรับการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม	๓๖
นิยามศัพท์	๕๓

บทที่ ๑

กล่าวนำ

(INTRODUCTION)

“ Consolidating (the Cold War) victory requires a continuing US role and new strategic to strengthen democratic institutions. Military civic action can, in concert with other elements of US strategy, be an effective means of achieving US objectives around the globe.”

General Fred F. Woerner, Jr.

US Army, Retired

๑. วัตถุประสงค์

แนวความคิดของผู้เรียบเรียงเอกสารนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะให้แนวความคิดพื้นฐานแก่ข้าราชการและนายทหารระดับผู้บังคับบัญชาหน่วยรบ เพื่อเตรียมการสำหรับการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากสงคราม Military Operations Other Than War (MOOTW) เอกสารนี้จะอธิบายถึง การปฏิบัติการทางทหารทั้งปวงและให้แนวทางทั่วไปสำหรับหน่วยทหารในการปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากสงครามร่วมกับทหารหน่วยอื่นๆ ส่วนรายละเอียดของข่าวสารในการวางแผนสำหรับการวางกำลังใน MOOTW เช่น ยุทธวิธีการรวบรวม เทคนิคและแนวทางการปฏิบัติต่าง ๆ จะปรากฏในเอกสารฉบับอื่น

๒. การปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากการทำสงคราม (Military Operations Other Than War)

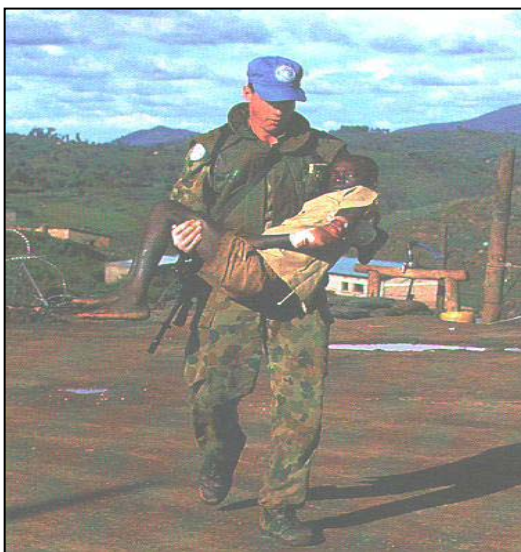
การปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม หรือ MOOTW หมายถึง การใช้ขีดความสามารถของกำลังทางทหาร ปฏิบัติการอื่นใดที่มีใช้การปฏิบัติการทางทหารเพื่อสงคราม การปฏิบัติการเหล่านี้สามารถประยุกต์ใช้ร่วมกับเครื่องมือต่าง ๆ ของกำลังอำนาจแห่งชาติ เช่น การเมือง การเศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา และเทคโนโลยี เป็นต้น เพื่อที่จะทำให้สามารถเข้าใจ MOOTW ได้ดีขึ้น จำเป็นที่จะต้องเข้าใจความแตกต่างของ MOOTW กับ สงคราม (WAR) เสียก่อน

ก. สงคราม (WAR) : เมื่อการใช้เครื่องมืออื่น ๆ ของพลังอำนาจแห่งชาติไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์แห่งชาติ (National Objectives) หรือปกป้องผลประโยชน์แห่งชาติ (National Interests) ไปได้ ผู้นำของชาติที่มีกำลังทางทหารเพียงพอมองอาจตัดสินใจใช้กำลังทางทหาร เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์แห่งชาติหรือปกป้องผลประโยชน์แห่งชาติเอาไว้ การนำประเทศเข้าสู่สงครามจำเป็นที่จะต้องได้รับชัยชนะเหนือฝ่ายข้าศึกโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ และจะต้องให้มีการสูญเสียให้น้อยที่สุดด้วย

ข. การปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากสงคราม (Military Operations Other Than War) นั้นจะเน้นที่การป้องปรามไม่ให้เกิดสงคราม การแก้ปัญหาข้อขัดแย้ง การชักชวนให้เกิดสันติภาพ และการสนับสนุนหรือช่วยเหลือประชาชนในวิกฤตการณ์ภายในประเทศต่าง ๆ ตามตารางข้างล่าง แสดงให้เห็นว่า

ขอบเขตของการปฏิบัติการทางทหาร

การปฏิบัติการทางทหาร	เป้าหมาย	แบบการปฏิบัติการ
สงคราม	การต่อสู้และชัยชนะ	การทำสงครามขนาดใหญ่ การเข้าจู่โจม การป้องกัน และ การปิดล้อม
ใช้กำลัง ในใช้กำลัง	การป้องปราม และการ แก้ปัญหาข้อขัดแย้ง	การใช้กำลังรักษาสันติภาพ การต่อต้านการก่อการร้าย การแสดงกำลัง จู่โจม สกัดกั้น การรักษาสันติภาพ/NGO การช่วยเหลือระหว่างชาติ การต่อต้านการก่อความไม่ สงบ
	การชักชวนให้รักษาสันติภาพ การสนับสนุนช่วยเหลือ ประชาชน	อิสระในการเดินเรือ การต่อต้านการค้ายาเสพติด การช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรม การคุ้มครองพาณิชย์นาวี

บรรล่วัตถุประสงค์ที่อาจจะมากเกินไป การมีสิทธิต่าง ๆ เหนือฝ่ายอื่น หรือการจำกัดศักยภาพของฝ่ายตรง

การปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากการทำสงครามอาจมีความเกี่ยวพันทั้งการปฏิบัติการที่ใช้กำลังและไม่ใช้กำลังทหาร ทั้งในยามสงบ ยามที่มีความขัดแย้งกัน และในสภาวะสงคราม ในส่วนที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้กำลังรบ ได้แก่ การบีบบังคับให้เกิดสันติภาพ (Peace Enforcement) ซึ่งมีลักษณะเหมือนสงคราม รวมทั้งการปฏิบัติการเชิงรุกและการใช้ขีดความสามารถกำลังรบส่วนใหญ่ของการปฏิบัติการทางทหารจะถูก ผลักดันโดยการเมือง แต่อย่างไรก็ตามการใช้ MOOTW นั้นจะต้องพิจารณาให้รอบคอบในเรื่องที่เกี่ยวกับความต้องการที่จะ

ข้าม ในการปฏิบัติการนอกเหนือจากการทำสงครามนั้น การพิจารณาทางการเมืองจะต้องเข้าไป สอดแทรก อยู่ในทุกระดับ และจะไม่ใช้การปฏิบัติการทางทหารเป็นหลักในการปฏิบัติการ ดังนั้นการปฏิบัติการนี้ จำเป็นที่จะต้องเคร่งครัดในเรื่องของกฎการปะทะ (Rules of Engagement) มากกว่าในสงครามจริง เสียอีก ในการทำสงครามนั้นเป้าหมายก็คือการบรรลุซึ่งวัตถุประสงค์แห่งชาติให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ รวมทั้งการ บรรลุผลของการปฏิบัติการทางทหารแก่ชาติตนและพันธมิตร ส่วนวัตถุประสงค์ของ MOOTW นั้นอาจจะมี หลายลักษณะ ซึ่งอาจจะเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญหรือไม่ชัดเจนหรือมีการเปลี่ยนแปลง ตัวอย่างเช่น การป้องปรามประเทศที่อาจจะเป็นผู้รุกราน การป้องกันผลประโยชน์แห่งชาติ สนับสนุนองค์การ สหประชาชาติหรือองค์การระหว่างประเทศ การรักษาสนธิสัญญาต่าง ๆ หรือการช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรม (Humanitarian Assistance) เป้าหมายเฉพาะของ MOOTW ก็คือการสร้างสันติภาพ การให้ความคุ้มครองแก่ เพื่อนมนุษย์ ส่วนใหญ่แล้ว MOOTW จะเป็นการปฏิบัติทั้งภายในและภายนอกประเทศ ในการสนับสนุน ช่วยเหลือประชาชน

๓. อิทธิพลของวัตถุประสงค์ทางการเมือง (Primacy of Political Objectives)

“วัตถุประสงค์ทางการเมืองเป็นเรื่องหลักค้ำ การปฏิบัติการของ MOOTW ในทุกระดับตั้งแต่ ระดับยุทธศาสตร์ ระดับปฏิบัติการ ไปจนถึงระดับยุทธวิธี”

วัตถุประสงค์ทางการเมืองในการปฏิบัติการ ทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม มี อิทธิพลที่สำคัญต่อด้านการปฏิบัติการและด้าน ยุทธวิธีอยู่ ๒ ประการดังนี้

ประการแรก ทหารทุกคนควรที่จะเข้าใจใน วัตถุประสงค์ทางการเมืองและผลกระทบที่อาจ เป็นไปได้ต่อการกระทำที่ไม่เหมาะสม การมี ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ทางการเมืองช่วยให้

สามารถหลีกเลี่ยงการกระทำซึ่งอาจมีผลกระทบทางลบต่อการเมือง ตามปกติแล้วการปฏิบัติการทางทหาร นอกเหนือจากการทำสงคราม โดยเฉพาะในการรักษาสันติภาพ การตัดสินใจของผู้บังคับบัญชาหน่วยระดับล่างจะมีผลกระทบที่สำคัญต่อการเมือง

ประการที่สอง ผู้บังคับบัญชาไม่ควรที่จะคำนึงถึงแต่เฉพาะการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ด้านการปฏิบัติการ เท่านั้น แต่จะต้องตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงในวัตถุประสงค์ทางการเมือง ซึ่งอาจทำให้การปฏิบัติการทางทหารเปลี่ยนแปลงไปด้วย ผู้บังคับบัญชาควรที่จะต้องพยายามวิเคราะห์ภารกิจของตนเอง เพื่อค้นหาการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองอย่างชาญฉลาด เพราะหากการเมืองล้มเหลวแล้วจะนำไปสู่การปฏิบัติการทางทหารที่ไร้ประสิทธิภาพ

๔. มุมมองด้านยุทธศาสตร์ (Strategic Aspect)

MOOTW มีส่วนช่วยในความสำเร็จของการรักษาความมั่นคงแห่งชาติได้ โดยการสนับสนุนการป้องปราม (Deterrence) และการตอบสนองต่อข้อขัดแย้ง (Crisis response options) การมีส่วนช่วยเหล่านี้แสดงให้เห็นตามรูป

การปฏิบัติการทางทหารมีส่วนช่วยในการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ

การป้องปราม (DETERRENCE)

ผู้รุกรานมีความลังเลใจที่จะปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งเนื่องจากกลัวที่จะล้มเหลว สูญเสียทรัพยากร หรือ ผลที่จะตามมา

การแสดงกำลังในเขตหน้า (FORWARD PRESENCE)

เป็นการแสดงข้อผูกมัดต่าง ๆ เพื่อให้ความเชื่อถือกับพันธมิตร, และส่งเสริมเสถียรภาพในภูมิภาค

การตอบสนองต่อข้อขัดแย้ง (CRISIS RESPONSE)

การตอบโต้อย่างรวดเร็วด้วยการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากทำสงครามที่เหมาะสมต่อข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้น

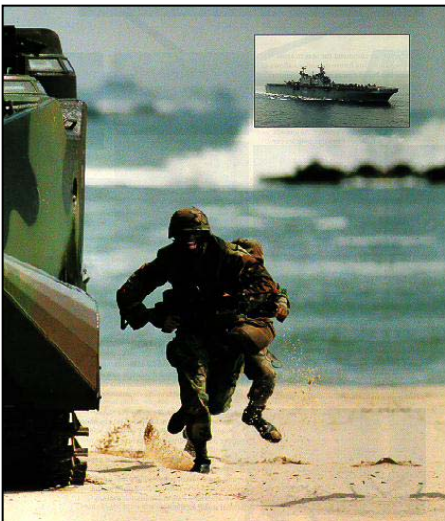
ก. การป้องปราม (Deterrence) ในยามสงบกองกำลังทางทหารสามารถทำการป้องปรามศักยภาพของผู้รุกรานที่ต้องการบรรลุวัตถุประสงค์ของตนจากการใช้ความรุนแรงได้

การป้องปราม นั้นเป็นผลเนื่องมาจากหลักการที่ว่า หากประเทศหนึ่งประเทศใดทำการรุกรานประเทศอื่นแล้ว ด้วยขีดความสามารถหรือศักยภาพของประเทศที่ถูกรุกรานอาจจะมีการโต้ตอบอย่างรุนแรง จนทำให้การปฏิบัติการนั้นไม่ประสบผลสำเร็จ หรือต้องสูญเสียทรัพยากรเกินกว่าที่คาดไว้ ดังนั้นผู้รุกรานจึงลังเลใจที่จะปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง เนื่องจากมีความกลัวต่อความล้มเหลวต่อการสูญเสียทรัพยากร หรือต่อผลที่จะตามมาจากการรุกรานนั้น

แม้ว่าภัยคุกคามจากความขัดแย้งของอาวุธนิวเคลียร์ จะลดน้อยลงไป แต่การแพร่กระจายของอาวุธที่มีอำนาจการทำลายล้างสูง (Weapons of mass destruction: WMD) และอาวุธตามแบบที่มีเทคโนโลยีก้าวหน้ายังคงมีอยู่ ภัยคุกคามต่อชาติพันธมิตรจึงยังมีอยู่หลายรูปแบบตั้งแต่การก่อการร้ายจนถึงการใช้อาวุธที่มีอำนาจการทำลายล้างสูง (WMD) ดังนั้นทุกประเทศจึงมีความจำเป็นที่จะต้องตอบโต้ต่อการคุกคามเหล่านั้น การปฏิบัติการ MOOTW มี

ลักษณะของการใช้กำลังหลายรูปแบบ เช่น Peace Enforcement, Strikes และ Raid มีส่วนสนับสนุนหลักการป้องปราม ด้วยการแสดงให้เห็นถึงความพยายามในการแก้ปัญหาด้วยการใช้กำลัง (เมื่อมีความจำเป็น) ส่วนรูปแบบอื่น ๆ ของ MOOTW เช่น การช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรม และการรักษาสันติภาพ จะถูกนำมาใช้เพื่อสนับสนุนการป้องปรามด้วยการส่งเสริมบรรยากาศของการร่วมมือ เพื่อสันติภาพและทำให้เกิดเสถียรภาพขึ้น

ข. การแสดงกำลังในเขตหน้า (Forward Presence)

การแสดงกำลังในเขตหน้า ส่วนใหญ่เป็นกิจของประเทศใหญ่ แม้ว่าประเทศเล็ก ๆ อย่างประเทศไทยจะมีโอกาสทำได้ยาก แต่หากจำเป็นต้องทำจะเป็นสร้างความเชื่อมั่นให้กับพันธมิตร ส่งเสริมเสถียรภาพในภูมิภาคและสนับสนุนให้สามารถตอบโต้ต่อวิกฤติการณ์ได้อย่างรวดเร็วและเป็นการสร้างอิทธิพลในภูมิภาค นอกเหนือจากการจัดตั้งระบบการส่งกำลังต่าง ๆ ที่ประจำในต่างประเทศทั้งบนบกและในทะเลแล้ว การแสดงการปฏิบัติต่าง ๆ เช่น การ สับเปลี่ยนกำลังและยุทธโศปกรณ์ การฝึกผสมกับชาติพันธมิตร การเยี่ยมชมท่าเรือของกำลังทางเรือ การให้ความช่วยเหลือทางทหาร การให้การสนับสนุนแก่ประชาชนในต่างประเทศ และการติดต่อประสานงานกันทางทหาร การปฏิบัติการต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้ว จะทำให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ตำแหน่ง ต่าง ๆ และความรู้เกี่ยวกับประเทศในภูมิภาคนั้น ๆ ดังนั้นการแสดงกำลังในเขตหน้า จึงควรเป็นวิธีการแรกของผู้บังคับบัญชาในการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามจะต้องเลือกมาใช้

ค. การตอบสนองต่อข้อขัดแย้ง (CRISIS RESPONSE) กองกำลังทหารต้องสามารถที่จะแก้ไขวิกฤติการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างฉับพลัน ไม่ว่าจะปฏิบัติการเพียงลำพัง หรือเป็นส่วนหนึ่งของกองกำลังนานาชาติ ตัวอย่างเช่น การใช้กำลังที่มีความรุนแรงในการปฏิบัติการ Peace Enforcement การจู่โจม การช่วยเหลือประชาชนกรณีฉุกเฉิน การปฏิบัติการนี้หากปฏิบัติอย่างรวดเร็วและใช้หลักการของ MOOTW ที่

เหมาะสมจะมีส่วนช่วยให้เกิดเสถียรภาพในภูมิภาค ดังนั้น MOOTW จึงมักจะต้องวางแผนและปฏิบัติการภายใต้สภาวะแวดล้อมของความขัดแย้ง

๕. ขอบเขตของการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม (Range of MOOTW)

การปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามจะมุ่งเน้นในการป้องปรามไม่ให้เกิดสงคราม การแก้ปัญหาข้อขัดแย้ง การสนับสนุนหน่วยงานประชาชนและการส่งเสริมสันติภาพ ขอบเขตการปฏิบัติจะเริ่มจากการไม่ใช้กำลังทหารเข้าปฏิบัติการ (*Non Combat Operations*) เช่น การปฏิบัติการเพื่อมนุษยธรรมไปจนถึงการใช้กำลังทหาร (*Combat operations*) เข้าบีบบังคับเพื่อให้เกิดสันติภาพ การจู่โจมและการปฏิบัติการลับพลันต่าง ๆ

ก. การปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามที่เกี่ยวกับการใช้หรือขู่ว่าจะใช้กำลังอาจนำมาใช้ในประเทศหรือภูมิภาคที่อาจเกิดข้อขัดแย้งทางอาวุธ เมื่อเครื่องมืออื่น ๆ ของพลังอำนาจแห่งชาติไม่สามารถนำมาใช้แก้ปัญหาหรือมีอิทธิพลต่อฝ่ายตรงข้ามแล้ว การใช้กำลังทหารจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องนำมาปฏิบัติเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์แห่งชาติ เพื่อป้องปรามมิให้เกิดสงครามและดำรงไว้ซึ่งสันติภาพ

ผู้บังคับบัญชาอาจใช้กำลังทหารของฝ่ายเรา เพื่อป้องปรามการปฏิบัติของฝ่ายตรงข้าม การแสดงตัวของกำลังเหล่านี้ควบคู่ไปกับการใช้ศักยภาพสามารถป้องปรามและส่งเสริมความสำเร็จในเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ กำลังทหารอาจนำมาใช้ในการบังคับให้ฝ่ายตรงข้ามยินยอมปฏิบัติตาม เช่น การจู่โจม การปฏิบัติการลับพลัน และการปฏิบัติการเฉพาะหน้าต่าง ๆ (Contingency Operations) นอกจากนี้ยังมีการปฏิบัติการอื่นอีก ได้แก่ การบีบบังคับโดยใช้กำลังเพื่อสันติภาพ (Peace Enforcement) การต่อต้านการก่อการร้าย (Counterterrorism) การช่วยเหลือในการรักษาความมั่นคงภายในของประเทศเพื่อนบ้าน การคว่ำบาตร (Sanction) การสนับสนุนและการต่อต้านการก่อความไม่สงบภายในประเทศ การอพยพ ประชาชน (Evacuation of Non-combatants)

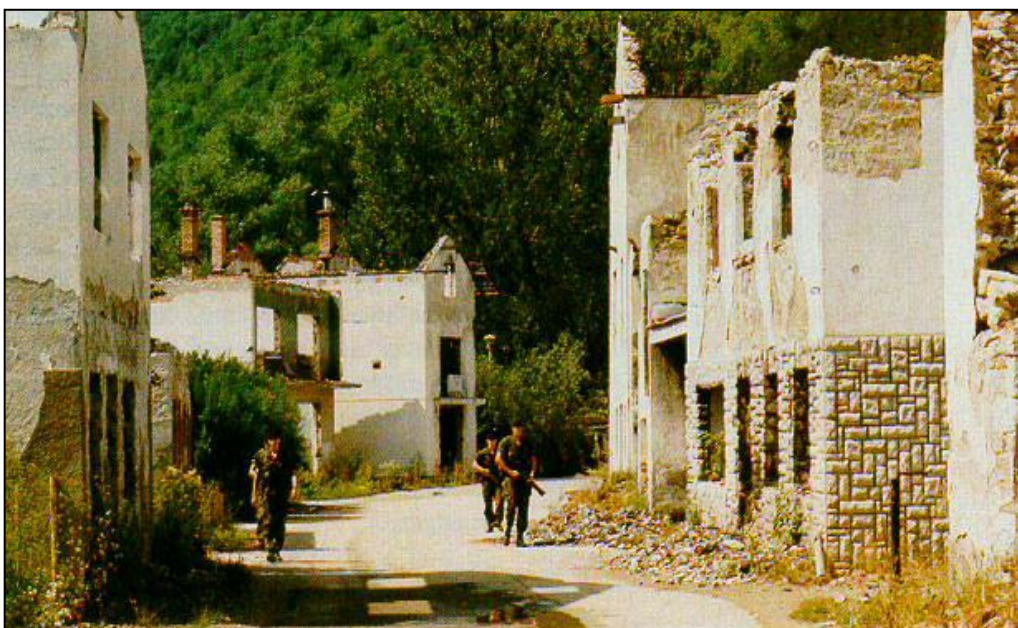
การใช้กำลังอาจทำให้เกิดความกลัว ความตึงเครียด และความไม่แน่นอนต่าง ๆ ซึ่งถือว่าเป็นธรรมชาติของสงคราม แต่ความสำคัญของการเมือง การทูต และความแตกต่างกันทางกฎหมายระหว่างสงครามในรูปแบบต่าง ๆ กับการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามก็มีเส้นแบ่งที่เด่นชัด (ตามตาราง ขอบเขตของการปฏิบัติการทางทหาร ในข้อ ๒ ข. การปฏิบัติการทางทหารที่ต้องใช้กำลังเข้าไปดำเนินการนั้นอาจจะต้องปฏิบัติใน MOOTW ด้วย

ข. การปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามที่ไม่เกี่ยวข้องกับการใช้หรือขู่ว่าจะใช้กำลัง เป็นการใช้กำลังทหารในยามสงบ เพื่อรักษาความตึงเครียด วันต่อวัน ระหว่างชาติโดยที่สถานการณ์อยู่ไต่ระดับสถานะที่จะนำไปสู่การขัดแย้งทางอาวุธหรือสงครามและดำรงไว้ซึ่งอิทธิพลในดินแดนของต่างประเทศ ตัวอย่างเช่น การปฏิบัติการเพื่อมนุษยธรรม การบรรเทาสาธารณภัย การช่วยเหลือประเทศต่าง ๆ การสนับสนุนการต่อต้านการค้ายาเสพติด การควบคุมอาวุธ การสนับสนุนหน่วยงานพลเรือน การอพยพ ประชาชน และการรักษาสันติภาพ การปฏิบัติในลักษณะนี้จะเป็นไปในลักษณะปฏิบัติการร่วม แม้ว่าการ

ปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากสงครามเหล่านี้ตามปกติจะไม่เกี่ยวข้องกับการรบก็ตาม แต่กำลังทหารที่ปฏิบัติงานต้องเตรียมพร้อมที่จะป้องกันตนเองและแก้ไขให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป

ค. การปฏิบัติการที่คู่ขนานกัน (Simultaneous Operations) ในการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามนั้นมีบ่อยครั้งที่มีการปฏิบัติการอื่นเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ทั้งการปฏิบัติการที่มีการรบและที่ไม่มีการรบ เช่น การปฏิบัติการเพื่อมนุษยธรรมในขณะเดียวกันก็ปฏิบัติการเพื่อบีบบังคับให้เกิดสันติภาพไปด้วยกัน อยู่ในยุทธบริเวณเดียวกัน ตัวอย่างเช่นขั้นสุดท้ายของปฏิบัติการพายุทะเลทราย กองกำลังของสหรัฐอเมริกาบางส่วนก็ต้องปฏิบัติการอพยพประชาชนอยู่ในโซมาเลีย ในบางสถานการณ์ผู้บังคับบัญชาในยุทธบริเวณควรที่จะให้ความสนใจเป็นพิเศษในเรื่องการปฏิบัติแบบรวมการ การประสานงาน และเชื่อมโยงผลกระทบของการปฏิบัติการที่คู่ขนานกันกับส่วนราชการอื่น ๆ นอกจากนั้นเมื่อไรก็ตามที่มีการคุกคามกองกำลังของฝ่ายเราที่มีการปฏิบัติการที่ไม่ใช่กำลังรบอยู่ ผู้บังคับบัญชาควรเตรียมแผนการที่เปลี่ยนสภาพเข้าทำการรบหรือออกจากพื้นที่การรบนั้นโดยเร็ว

๖. ระยะเวลาของการปฏิบัติการ (Duration of Operations) การปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม เป็นการปฏิบัติการที่มีเวลาในการแจ้งเตือนให้ทราบล่วงหน้าน้อย และมีระยะเวลาในการปฏิบัติการค่อนข้างสั้น เช่น การจู่โจม และการปฏิบัติการจับพลัน ในขณะเดียวกันก็มีการปฏิบัติบางชนิดที่มีการปฏิบัติการในระยะยาวเพื่อเป้าหมายของการดำรงสันติภาพในภูมิภาคเอาไว้ ยกตัวอย่างเช่น การจัดกำลังเข้าร่วมในกองกำลังนานาชาติและสังเกตการณ์ของสหประชาชาติในพื้นที่ต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้เวลาปฏิบัติการนานเป็นปี ๆ เป็นต้น ซึ่งปัจจุบันกองทัพไทย ได้มีการจัดเจ้าหน้าที่เข้าร่วมปฏิบัติทุกปี เช่น การจัดผู้สังเกตการณ์ในอิรัก - คูเวต เป็นต้น

๗. **บทสรุป** (Conclusion) การปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามมีขอบเขตของการปฏิบัติการที่กว้างขวางและท้าทาย ที่ต้องการเตรียมการล่วงหน้า ในอนาคตกองกำลังของประเทศต่าง ๆ จะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมกับการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามผู้บังคับบัญชาต้องระลึกไว้เสมอว่า ภารกิจหลักของกองทัพ (Core Capabilities) ก็คือการมีชัยชนะในสงคราม มิใช่งานด้านการสนับสนุนหรืองานด้านธุรการ (Non-core Capabilities) ดังนั้นการฝึกทั้งด้านกำลังพลและยุทธโปกรณ์เพื่อเตรียมการสำหรับการรบ จึงเป็นความจำเป็นอันดับแรก

บทที่ ๒

หลักการของการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม

(Principle of Military Operations Other than War)

๑. กล่าวนำ

การปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามนั้นครอบคลุมขอบเขตที่กว้างขวางของการปฏิบัติการทางทหารและการสนับสนุนวัตถุประสงค์หลายประการ เช่น สนับสนุนวัตถุประสงค์แห่งชาติ การป้องกัน การฟื้นฟูสันติภาพ การสนับสนุนการรักษาสันติภาพวันต่อวันระหว่างชาติที่มีความขัดแย้งกันทางอาวุธให้อยู่ในระดับที่ไม่เกิดสงคราม การดำรงไว้ซึ่งอิทธิพลกับต่างประเทศ และสนับสนุนหน่วยงานพลเรือนในการรักษากฎหมาย การที่จะบรรลุวัตถุประสงค์เหล่านี้ได้จำเป็นต้องใช้กำลังทหารและทรัพยากรที่มีอยู่ เพื่อความสำเร็จของภารกิจนอกเหนือจากการปฏิบัติการรบ หลักการสงคราม (The Principles of War) ที่ใช้ในการปฏิบัติการรบขนาดใหญ่สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม เช่น การจู่โจมและการปฏิบัติการลับล้น ก็นำหลักการสงครามในเรื่อง หลักการรุก หลักการ Surprise หลักการออมกำลัง และมวลชน (Offensive, Surprise, Economy of force and Mass) มาใช้เพื่อความสำเร็จให้ได้มาซึ่งผลลัพธ์ที่น่าพอใจ อย่างไรก็ตามการเมืองจะมีอิทธิพลต่อธรรมชาติของการปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากการทำสงครามในหลาย ๆ ด้าน ดังนั้นจึงต้องเพิ่มเติมหลักการบางอย่างเข้าไปซึ่งจะกล่าวต่อไปในบทนี้ การปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามที่ต้องการการปฏิบัติการรบ เช่น การปฏิบัติบางอย่างของการบีบบังคับโดยใช้กำลังทหาร หรือ การจู่โจมและการปฏิบัติการลับล้น มีความต้องการผู้บัญชาการรบร่วม (Joint Force Commander) เพื่อพิจารณาใช้หลักการสงครามและหลักการของการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามโดยรอบคอบ

๒. หลักการของการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม (Principles of Military Operations Other Than War)

ตามหลักนิยมของการรบร่วม (Joint Operations) ได้กำหนดหลักการของการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามไว้ ๖ ประการ ได้แก่

- วัตถุประสงค์ (Objective)
- ความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายร่วมกัน (Unity of effort)
- การรักษาความปลอดภัย (Security)
- ข้อจำกัด (Restraint)
- ความอดทนอดกลั้น/ความพยายาม (Perseverance)

- ความถูกต้องตามกฎหมาย (Legitimacy)

หลักการสามข้อแรกมาจากหลักการทำสงคราม ส่วนที่เหลือเป็นหลักการเฉพาะของการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม

หลักการของการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม

วัตถุประสงค์ (Objective)

การดำเนินการปฏิบัติการทางทหารทุก ๆ อย่างจะต้องมีความชัดเจน มีขอบเขตที่แน่ชัด เด็ดขาดและตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสำเร็จ (บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้)

ความพยายามที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน (Unity of effort)

ต้องสร้างความร่วมมือในการปฏิบัติการในทุก ๆ การปฏิบัติการทางทหาร

การรักษาความปลอดภัย (Security)

อย่ายอมให้ฝ่ายข้าศึกได้รับความได้เปรียบในด้าน การทหาร การเมือง และข้อมูลข่าวสาร

ข้อจำกัด (RESTRAINT)

ขีดความสามารถทางทหารนั้นจำเป็นต้องใช้ด้วยความระมัดระวัง

ความอดทนอดกลั้น/ความพยายาม (Perseverance)

ต้องเตรียมมาตรการต่าง ๆ ในการใช้ขีดความสามารถทางทหาร สำหรับการปฏิบัติการที่ยืดเยื้อในการสนับสนุนเป้าหมายทางยุทธศาสตร์

ความถูกต้องตามกฎหมาย (Legitimacy)

การใช้กำลังทหารต้องดำรงไว้ซึ่งความถูกต้องตามกฎหมายของการปฏิบัติการหรือของรัฐบาลเจ้าของประเทศ

ก. วัตถุประสงค์ (Objective) การดำเนินการปฏิบัติการทางทหารทุก ๆ อย่างจะต้องมีความชัดเจน มีขอบเขตที่แน่ชัด เด็ดขาดและตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสำเร็จ (บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้)

ผู้บังคับบัญชาของหน่วยต่าง ๆ ทางทหารทั้งหน่วยหลักและหน่วยรองต้องเข้าใจเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ จัดตั้งวัตถุประสงค์ที่เหมาะสมและมั่นใจว่าเป้าหมายและวัตถุประสงค์เหล่านี้สนับสนุนความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายร่วมกัน (Unity of effort) โดยลักษณะของหลักการของการกำหนด

วัตถุประสงค์นั้น ต้องการความเข้าใจอย่างลึกซึ้งต่อปัจจัยที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จของภารกิจและอะไรที่เป็นอุปสรรคต่อ ผลสำเร็จนั้น ตัวอย่างเช่น การสูญเสียหรือการบาดเจ็บของกำลังพลในกองกำลังรักษาสันติภาพที่มากเกินไป อาจเป็นสาเหตุทำให้ต้องเลิกปฏิบัติการรักษาสันติภาพได้

แม้ว่าการกำหนดผลสำเร็จภารกิจจะเป็นเรื่องยากในการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม แต่ก็เป็นสิ่งสำคัญมากที่จะต้องทำให้กำลังพลมุ่งมั่น ในความชัดเจน และความเป็นไปได้ในการประสบผลสำเร็จวัตถุประสงค์ทางทหาร หากการกำหนดผลสำเร็จของภารกิจเป็นเรื่องยากจำเป็นที่จะต้องมีการพิเศษเพื่อช่วยในการกำหนดผลสำเร็จนั้น ๆ

วัตถุประสงค์ทางการเมืองมีอิทธิพลต่อวัตถุประสงค์ทางทหาร ผู้บังคับบัญชาควรที่จะวิเคราะห์แนวทางหรือนโยบายทางการเมือง และนำมากำหนดวัตถุประสงค์ทางทหารที่เหมาะสมและชี้แจงให้ผู้บังคับบัญชาเข้าใจอย่างชัดเจน

ผู้บังคับบัญชาควรจะตระหนักว่าหากวัตถุประสงค์หรือสถานการณ์ทางการเมืองเปลี่ยนแปลงไป เป็นสิ่งจำเป็นที่วัตถุประสงค์ทางทหารจะต้องเปลี่ยนแปลงไปด้วย

ข. ความพยายามที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน (Unity of effort) หลักการข้อนี้มาจากหลักการสงครามในข้อของ เอกภาพในการบังคับบัญชา (Unity of Command) จะมุ่งเน้นในความต้องการที่จะสามารถควบคุมเครื่องมือ(Means) ต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้สามารถทำงานร่วมกันได้ตามวัตถุประสงค์ อย่างไรก็ตามในการปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากการทำสงคราม ความสำเร็จของความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมาย ร่วมกันนั้นมีบ่อยครั้งที่มีความยุ่งยากซับซ้อน โดยกำลังทหารที่มาปฏิบัติการร่วมกันมาจากหลาย ๆ ประเทศและยังมีพลเรือนที่เข้ามามีส่วนร่วมด้วย ดังนั้น จึงยังมีจุดอ่อนของการบังคับบัญชาที่ไม่ชัดเจนและวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน และเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บังคับบัญชาของกำลังรวบรวมหรือผู้บริหารที่เกี่ยวข้องในการ ปฏิบัติการ จะต้องพยายามสร้างบรรยากาศของความเห็นที่สอดคล้องกันเพื่อความสำเร็จในการบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

ในขณะที่สายการบังคับบัญชาในกองกำลังผสมจะต้องไม่มีการล่วงละเมิดซึ่งกันและกันระหว่างกองกำลังผสม และไม่เป็นการบังคับบัญชาแบบเต็มอำนาจอยู่ที่ผู้บังคับบัญชาคนเดียว ผู้บังคับบัญชาต้องพยายามจัดตั้งกรรมวิธีสำหรับการติดต่อสื่อสารและประสานงานเพื่อการบรรลุเป้าหมายร่วมกันให้ได้ เนื่องจากการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามจะมีการปฏิบัติในหน่วยระดับเล็กอยู่เสมอ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกระดับจะต้องมีความเข้าใจความสัมพันธ์ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการของหน่วยปฏิบัติการ ทั้งหมด

ค. การรักษาความปลอดภัย (Security)

“อย่ายอมให้ฝ่ายข้าศึกได้รับความได้เปรียบในด้าน การทหาร, การเมือง, และข้อมูลข่าวสาร “

หลักการข้อนี้จะส่งเสริมความมีอิสระในการปฏิบัติการ โดยการลดจุดอ่อนต่อการปฏิบัติการ อิทธิพลหรือการจู่โจมของข้าศึก โดยลักษณะของการรักษาความปลอดภัยแล้วเป็นสิทธิในการป้องกันตัวเองต่อการปฏิบัติของฝ่ายตรงข้าม หรือต่อความตั้งใจของฝ่ายตรงข้ามโดยตลอดของการปฏิบัติการ การป้องกันนี้อาจจะระวังป้องกันต่อบุคคล หน่วยหรือ กลุ่มฝ่ายตรงข้าม ที่จะปฏิบัติการ ตัวอย่างเช่น ผู้ก่อการร้ายหรือ

พวกขโมยแข่งชิงทรัพย์สินหลังจากมีเหตุวิกฤติการณ์หรือภัยธรรมชาติ ผู้บังคับบัญชาควรที่จะหลีกเลี่ยงความประมาทและพร้อมที่จะต่อต้านกิจกรรมต่าง ๆ ที่สามารถนำความหายนะมาสู่หน่วยและเป็นอันตรายต่อการปฏิบัติการ กำลังพลทุกคนควรที่จะเตรียมพร้อมอยู่เสมอ ถึงแม้ว่าจะไม่มีความเสี่ยงจากการปฏิบัติการของฝ่ายข้าศึก สิ่งสำคัญของความรับผิดชอบนี้คือ ความต้องการการวางแผนที่รัดกุมและการใช้ขีดความสามารถของกำลังรบที่รวดเร็ว เมื่อสถานการณ์สิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป

นอกเหนือจากสิทธิในการป้องกันตนเองแล้ว การรักษาความปลอดภัยในการปฏิบัติการเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของหลักการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม MOOTW ถึงแม้ว่าจะไม่มีภัยคุกคามที่แน่นอน ส่วนประกอบสำคัญของการปฏิบัติการทางทหารก็ยังคงที่จะต้องได้รับการ ปกป้อง สถานการณ์ที่ไม่แน่นอนที่เป็นลักษณะของ MOOTW และศักยภาพที่จะเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว ทำให้การรักษาความปลอดภัยเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติการ ผู้วางแผนจะต้องพิจารณาผลกระทบของการเผยแพร่ข่าวสารและจำเป็นต้องพิจารณาในจุดสำคัญระหว่างสิ่งที่เปิดเผยได้กับสิ่งที่จะต้องเก็บเป็นความลับ

การระวังป้องกันอาจจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการปกป้องประชาชนหรือหน่วยงานต่าง ๆ การตระหนักถึงความเป็นกลางของการป้องกันองค์กรต่าง ๆ เป็นตัวแปรที่สำคัญในการรักษาความปลอดภัย การให้การระวังป้องกันองค์กรที่ไม่ได้เป็นของรัฐบาลชาติใดชาติหนึ่ง (Non-governmental Organization: NGO) หรือองค์กรอาสาสมัครพลเรือนต่าง ๆ (Private Voluntary Organization: PVO) โดยกำลังทหารอาจจะสร้างความเข้าใจผิดต่อกำลังของฝ่ายตรงข้ามได้ว่า NGO หรือ PVO ให้การสนับสนุนกำลังทหารฝ่ายนั้น ๆ ดังนั้น NGO หรือ PVO อาจจะลังเลใจที่จะให้การยอมรับการระวังป้องกันของกำลังทหารชาติใด ชาติหนึ่ง

ง. ข้อจำกัด (RESTRAINT)

“ขีดความสามารถทางทหารนั้นจำเป็นต้องใช้ด้วยความรอบคอบ “

การปฏิบัติที่อิสระของหน่วยใดหน่วยหนึ่ง สามารถมีผลกระทบที่ตามมาต่อการปฏิบัติทางทหารและการเมือง ดังนั้นการใช้กำลังที่รอบคอบจึงเป็นสิ่งสำคัญ การปฏิบัติการทางทหารของหน่วยใดหน่วยหนึ่งถูกกำหนดโดยวินัยของการใช้กำลังรวมถึง กฎการปะทะ (Rules of Engagement: ROE) ในการปฏิบัติการทางทหารที่

นอกเหนือจากการทำสงครามนั้น กฎการปะทะจะมีความเข้มงวด และรายละเอียดมากกว่าการปฏิบัติการด้วยกำลังทหารปกติ แต่อย่างไรก็ตาม กฎการปะทะนี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ ความขาดแคลนอาวุธ ยุทโธปกรณ์ กลยุทธ์และระดับความรุนแรงจะเป็นตัวกำหนดสถานะแวดล้อม การใช้กำลังที่มากเกินไป อาจจะไปกระทบต่อกฎหมายต่าง ๆ และเป็นอุปสรรคต่อความสำเร็จทั้งในระยะสั้นและระยะยาวของการปฏิบัติการ การถ่ายทอดความเข้าใจในเรื่อง กฎการปะทะไปยังทุกฝ่ายทุกคน จำเป็นต้องทำ การชักจูงความเข้าใจในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ การตอบรับและสรุปผลการปฏิบัติก็เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องกระทำด้วย ทหารผู้ซึ่งมีความเข้าใจอย่างชัดเจนในเรื่องกฎการปะทะแล้วจะสามารถเตรียมการที่ดีกว่าใน การป้องกันตนเองและสมาชิกของหน่วย

จ. ความอดทนอดกลั้น/ความพยายาม (Perseverance)

“ต้องเตรียมมาตรการต่าง ๆ ในการใช้ขีดความสามารถทางทหาร สำหรับการปฏิบัติการที่ยืดเยื้อในการสนับสนุนเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ “

การปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามบางครั้งอาจจะต้องใช้เวลาในการปฏิบัติหลายปี เพื่อให้สำเร็จผลตามต้องการ สาเหตุของวิกฤตการณ์บางครั้งก็ยากที่จะอธิบายได้และก็ยากที่จะแก้ไขให้สำเร็จผลได้โดยเด็ดขาด ผู้บังคับบัญชาจะต้องประเมินหาหนทางปฏิบัติเฉพาะหน้าโดยทันที เพื่อการสนับสนุนวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์ระยะยาว สิ่งนี้อาจจะไม่ใช่การปฏิบัติทางทหารที่ได้ผลสำเร็จ แต่ต้องการความรอบคอบในการวิเคราะห์ว่าจะเลือกเวลาและสถานที่ใดที่เหมาะสมสำหรับการปฏิบัติการต่อไป ผู้บังคับบัญชาจะต้องปรับเปลี่ยนเพื่อเพื่อความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ทางยุทธศาสตร์ระยะยาว บ่อยครั้งที่ต้องใช้ทั้งความอดทน ความตั้งใจ และการติดตามผลโดยต่อเนื่องต่อวัตถุประสงค์แห่งชาติในระยะยาว จนกระทั่งประสบความสำเร็จ สิ่งเหล่านี้มักมีความเกี่ยวข้องกับเรื่อง การเมือง การทูต การเศรษฐกิจ และ มาตรการทางด้านการข่าวต่าง ๆ ในการสนับสนุนการปฏิบัติการทางทหาร

ฉ. ความถูกต้องตามกฎหมาย (Legitimacy)

“การใช้กำลังทหารต้องดำรงไว้ซึ่งความถูกต้องตามกฎหมายของการปฏิบัติการหรือของรัฐบาลเจ้าของประเทศ”

ในการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามนั้น ความถูกต้องตามกฎหมายคือสภาพที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรับรู้ของคนเฉพาะกลุ่มที่เกี่ยวกับ กฎหมาย ขวัญ หรือความถูกต้องของการปฏิบัติ กลุ่มคนเหล่านี้ อาจจะเป็นประชาชนของประเทศที่ส่งกำลังไปเข้าไปปฏิบัติการ นานาชาติ ประชาชนในพื้นที่ปฏิบัติการ พื้นที่ปฏิบัติการร่วม หรือกองกำลังที่เกี่ยวข้อง ถ้าการปฏิบัติการณ์นั้นถูกกฎหมายจะ

ได้รับการสนับสนุนมากจากประชาชน ในทางตรงกันข้ามถ้าการปฏิบัติการไม่ได้รับการรับรู้จากประชาชน อาจจะไม่ได้รับการสนับสนุนและถูกต้องด้าน ในการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามนั้น มีบ่อยครั้งที่ความถูกต้องตามกฎหมายถูกนำมาใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการปฏิบัติการ การใช้การปฏิบัติการ จิตวิทยา การช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรมตลอดจน โครงการช่วยเหลือต่าง ๆ ถ้าถูกนำมาใช้ในทางที่ถูกต้องตาม กฎหมายแล้วสามารถสนับสนุนการดำเนินการของรัฐบาลได้อย่างดี

ความถูกต้องตามกฎหมายนี้อาจจะขึ้นอยู่กับความเป็นภาคีในจุดประสงค์ร่วมกัน โดยประชาคมนานาชาติ เพื่อความแน่ใจว่าการปฏิบัติใด ๆ จะมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ และมีความยุติธรรมกับทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มันอาจจะถูกเสริมโดยการจำกัดการใช้กำลังทหาร ชนิดของการใช้กำลังและวินัยในการปฏิบัติของการใช้กำลังที่เกี่ยวข้อง ความเข้าใจในเรื่องของความถูกต้องตามกฎหมายต่อสาธารณชนจะมีความแข็งแกร่งมากขึ้น ถ้าผลประโยชน์ของชาติหรือเพื่อมนุษยธรรมอยู่ในสถานการณ์วิกฤติ และชีวิตทรัพย์สินของประชาชนอยู่ในภาวะเสี่ยง

ในอีกด้านหนึ่งของหลักการข้อนี้ก็คือความถูกต้องตามกฎหมายขึ้นอยู่กับรัฐบาล โดยผ่านการรับรองของประชาชนที่รัฐบาลปกครองอยู่ เพราะประชาชนมีความเห็นว่ารัฐบาลมีอำนาจที่แท้จริงที่จะปกครอง และใช้หน่วยต่าง ๆ เพื่อจุดประสงค์ที่สมเหตุสมผล

PRINCIPLES IN ACTION

ตัวอย่างการนำหลักการ MOOTW มาใช้ในการสนับสนุนการปฏิบัติการต่าง ๆ

PRINCIPLES หลักการ	PROVIDE COMFORT
OBJECTIVE Clearly defined	Humanitarian Assistance
UNITY OF EFFORT Seek team effort	Unified Action
SECURITY Never a hostile advantage	Combat Units / Exclusion Zones
RESTRAINT Apply capability prudently	Rules of Engagement
PERSEVERANCE Enduring military support	Until Mission Completion
LEGITIMACY Perception of operation	UN Backing /Popular Support

๓. บทสรุป

หลักการของการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามนั้นมาจากหลักนิยมในการปฏิบัติการรบ แต่อยู่ภายใต้กรอบของวัตถุประสงค์ทางการเมืองในทุก ๆ ระดับของการปฏิบัติการ การนำเอาหลักการต่าง ๆ เหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ก็เพื่อให้เกิดความมั่นใจในความสำเร็จและเกิดความสูญเสียน้อยที่สุด โดยการเน้นในด้านของการพิจารณาการใช้กำลังทหาร หากละเอียดไม่สนใจหลักการเหล่านี้ ก็อาจทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการล้มเหลวของภารกิจและหน่วยทหารได้

บทที่ ๓

แบบต่าง ๆ ของการปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากการทำสงคราม

(Types of Military Operations Other Than War)

๑. กล่าวทั่วไป

แบบต่าง ๆ ของการปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากการทำสงคราม แบ่งออกเป็นการปฏิบัติการ ๑๖ แบบด้วยกัน ซึ่งการปฏิบัติการแต่ละแบบ จะมีบรรณสารหลักนิยามที่เกี่ยวข้อง อธิบายในรายละเอียดของการปฏิบัติการในแต่ละแบบ

๒. แบบต่าง ๆ ของการปฏิบัติการ

ก. **การควบคุมอาวุธ (Arms Control)** เป็นแนวความคิดที่แสดงให้เห็นถึงแผน การจัดการ หรือการดำเนินการวิธีต่าง ๆ ต่อข้อตกลงระหว่างประเทศที่ได้มีการตกลงกันแน่นอน และ ที่ยังมีได้ดำเนินการไว้เด่นชัด การควบคุมอาวุธ จะเกี่ยวข้องกับข้อมูลต่าง ๆ ได้แก่ จำนวน (the numbers) แบบ (types) คุณสมบัติและขีดความสามารถของระบบอาวุธ (performance characteristics of weapon systems) ซึ่งรวมถึง การควบคุมบังคับบัญชา การจัดการด้านการส่งกำลังบำรุง ระบบการรวบรวมข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง จำนวนหรือปริมาณความเข้มแข็งของกำลังรบ (the numerical strength) การจัดหน่วย (Organization) อุปกรณ์ เครื่องมือ การวางกำลัง/การใช้กำลัง นอกจากนี้ อาจจะแสดงให้เห็นถึงมาตรการที่ใช้ในการลดความไม่มีเสถียรภาพทางทหาร ซึ่งแม้จะดูเหมือนว่าเป็นภารกิจในด้านการทูต แต่การทหารก็เป็นองค์ที่สำคัญที่สามารถเข้าไปดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยกตัวอย่างเช่น กองทัพสหรัฐ ฯ ได้ใช้กำลังพลเข้าไปมีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามสนธิสัญญาการควบคุมอาวุธ (Arms Control Treaty) การยึดอาวุธที่มีอำนาจการทำลายสูง (Weapons of Mass Destruction) เช่น อาวุธนิวเคลียร์ ชีวะเคมี หรืออาวุธตามแบบ (Conventional Weapons) คู่กัน

Types of MOOTW Operations

- ☒ Arms Control
- ☒ Combating Terrorism
- ☒ Counterdrug Operations
- ☒ **Enforcement of Sanction/Maritime Intercept Operations**
- ☒ **Enforcing Exclusion Zones**
- ☒ **Ensuring Freedom of Navigation and Overflight**
- ☒ **Humanitarian Assistance**
- ☒ **Military Support to Civil Authorities (MSCA)**
- ☒ **Nation Assistance/ Support to Counterinsurgency**
- ☒ **Noncombatant Evacuation Operations (NEO)**
- ☒ **Peace Operations (PO)**
- ☒ **Protection of Shipping**
- ☒ **Recovery Operations**
- ☒ **Show of Force Operations**
- ☒ **Strikes and Raids**

การขนย้ายอาวุธหรือวัสดุที่ถูกต้องตามกฎหมาย เช่น แร่ยูเรเนียม มิให้ถูกช่วงชิงนำไปใช้ในลักษณะมิชอบ ด้วยกฎหมาย ถอด ทำลาย หรือแยกส่วนอาวุธและวัสดุอันตรายต่าง ๆ ซึ่งการปฏิบัติต่าง ๆ ดังที่กล่าวไปแล้ว เป็นการช่วยลดภัยคุกคามที่มีต่อความมั่นคงในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก ตัวอย่างของการดำเนินการดังกล่าว ยังประกอบด้วย การสนับสนุนการดำเนินการตามสนธิสัญญาว่าด้วยกำลังรบตามแบบในยุโรป (Conventional Armed Forces in Europe Treaty) ด้วยการจัดตั้งจุดตรวจในประเทศต่าง ๆ และดำเนินการตรวจสอบอาวุธ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางทหาร การปฏิบัติตามข้อตกลงการลดอาวุธ และการปฏิบัติตามข้อตกลง กรุงเวียนนา ปี ค.ศ. ๑๙๙๒ เกี่ยวกับ มาตรการสร้างความเชื่อถือไว้วางใจและความมั่นคง (Vienna Document 1992 Confidence and Security Building Measures) เช่น การตรวจสอบหน่วยกำลังรบ การประกาศแจ้งหรือสังเกตการณ์การฝึก การเชื่อมฐานทัพ และการสาธิตการใช้อาวุธต่าง ๆ การปฏิบัติในเรื่องมาตรการสร้างความเชื่อถือไว้วางใจและความมั่นคงนั้น ในส่วนของกลุ่มประเทศอาเซียน ก็มีการดำเนินการอยู่ใน ASEAN Regional Forum (ARF) โดยแบ่งการดำเนินการออกเป็น ๓ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนแรก เป็นความพยายามในการสร้างความเชื่อถือไว้วางใจระหว่างกัน (Promotion of Confidence Building Measures) ขั้นตอนที่สอง เป็นการดำเนินการด้านทูตเชิงป้องกัน (Development of Preventive Diplomacy) และขั้นตอนที่สาม คือ การขยายการปฏิบัติเข้าสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้ง (Elaboration on Approaches to Conflict) การดำเนินการของ ARF ในเรื่องดังกล่าวสามารถแบ่งการดำเนินการออกเป็น ๒ ระดับ คือ TRACK 1 เป็นการดำเนินการของระดับรัฐบาล (โดยกระทรวงการต่างประเทศ) และ TRACK 2 เป็นการดำเนินการของระดับนักวิชาการ ซึ่งจัดให้มีการสัมมนาหาแนวทางความร่วมมือในการสร้างมาตรการสร้างความเชื่อถือไว้วางใจและความมั่นคงในภูมิภาคเช่นเดียวกับที่ดำเนินการในยุโรป ความพยายามดังกล่าวยังรวมไปถึงการเสนอให้ทุกประเทศร่วมมือกับสหประชาชาติ ในการจดทะเบียนอาวุธตามแบบที่มีใช้อยู่ตาม The United Nations Register of Conventional Arms (UNRCA) เพื่อสร้างความไว้วางใจกันในระดับโลกและภูมิภาค

ข. การต่อสู้กับลัทธิการก่อการร้าย (Combating Terrorism) เกี่ยวข้องกับ การปฏิบัติการณ์ในอันเป็นปรปักษ์ต่อการก่อการร้ายในทุกรูปแบบ ที่เป็นภัยคุกคาม การปฏิบัติประกอบด้วย การต่อต้านการก่อการร้าย (Anti-terrorism) อันเป็นมาตรการทางรับ (Defensive Measures) เพื่อลดจุดอ่อนที่มีต่อการก่อการร้ายลง และการปราบปรามหรือตอบโต้การก่อการร้าย (Counter-terrorism) เป็นมาตรการทางรุกที่ป้องกัน กำจัด และ ตอบสนองต่อการก่อการร้าย

Anti-terrorism	Counter-terrorism
Defensive measures taken to reduce vulnerability of terrorist attacks	Offensive measures taken to prevent, deter, and respond to terrorism
Includes training and defence measures that strike a balance among the desired protection, mission, infrastructure, and available manpower and resources	Provides response measures that include preemptive, retaliatory, and rescue operations

ในบทที่ ๒ ของหลักนิยามร่วม ของ สหรัฐฯ (Joint Publication 3-07.2: JTTP for Anti-terrorism) ในการให้ความช่วยเหลือกับต่างประเทศเกี่ยวกับการต่อต้านการก่อการร้าย

การปราบปรามการก่อการร้าย เป็นการปฏิบัติที่ใช้มาตรการตอบโต้ ซึ่งรวมถึง การชิงปฏิบัติการก่อน (Preemptive Operations) การปฏิบัติการตอบโต้ (Retaliatory Operations) และการปฏิบัติการกู้ภัย (Rescue Operations) ตามปกติแล้ว การปราบปรามการก่อการร้าย ต้องการผู้ปฏิบัติที่ได้รับการฝึกมาเป็นพิเศษ ที่สามารถปฏิบัติการได้อย่างรวดเร็วและมี ประสิทธิภาพ หน่วยงานหลายหน่วยของ กองทัพอากาศ และกรมตำรวจ มีเจ้าหน้าที่พิเศษที่ได้รับการฝึกมาโดยเฉพาะในเรื่องการป้องกันการก่อการร้าย และมีอุปกรณ์สำหรับใช้งานในการสนับสนุนการปฏิบัติที่ทันสมัยและมีขีดความสามารถสูง การต่อต้านการก่อการร้าย เป็นกิจหลักอย่างหนึ่งของการปฏิบัติการพิเศษ สำหรับการปฏิบัติการปราบปรามการก่อการร้ายของไทย นั้น มีหน่วยงานหลายหน่วยงาน ทั้งทางทหารและตำรวจที่เกี่ยวข้อง กับการปราบปรามการก่อการร้ายและการก่อการร้ายสากลต่าง ๆ เช่น การ ปล้นจี้เครื่องบิน หรือ เรือสินค้า เป็นต้น

ค. การสนับสนุนการต่อต้านการค้ายาเสพติด (Support to Counter drug Operations) เป็นความพยายามทางทหาร ในการสนับสนุนหน่วยงานด้านการรักษากฎหมาย และให้ความร่วมมือกับรัฐบาลต่างประเทศ ในการขัดขวางการขนยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย ตั้งแต่แหล่ง ในขณะขนส่ง และในระหว่างการแจกจ่าย (จำหน่าย) การปราบปรามการค้ายาเสพติดที่ผิดกฎหมาย นี้ถือเป็นปัญหาระดับชาติ ที่ประเทศใหญ่ ๆ เช่น สหรัฐฯ ซึ่งมีผลกระทบต่อปัญหาเสียดังกล่าวได้พยายามเข้ามามีส่วนช่วยเหลือและสนับสนุน

ประเทศต่าง ๆ ได้แก่ การให้ความช่วยเหลือกับหน่วยกำลังในประเทศนั้น ๆ ในการทำลายแหล่งผลิต ยาเสพติด ร่วมมือกับกองทัพประเทศเพื่อนบ้านในการป้องกันการส่งออกยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย และให้ความช่วยเหลือประเทศที่มีการผลิตยาเสพติดในการพัฒนาเศรษฐกิจ ไปสร้างผลผลิตประเภทอื่นทดแทน การผลิต การส่งออกและการแจกจ่ายยาเสพติด การสนับสนุนการต่อต้านการค้ายาเสพติดจะมุ่งไปที่การใช้ความพยายามในการตรวจหาและติดตามพฤติกรรมและเส้นทางลำเลียงขนส่งยาเสพติดที่ผิดกฎหมายเหล่านี้ โดยใช้ข้อมูลและการดำเนินการของกรมตำรวจและการข่าวกรองเป็นหลัก การดำเนินการในการไล่ติดตามจับกุมจะขึ้นอยู่กับพื้นที่ หากเป็นในน่านน้ำทะเลอาณาเขต กองทัพเรือจะได้รับมอบอำนาจตามกฎหมายให้ดำเนินการจับกุมได้ และที่ผ่านมากองทัพเรือสามารถสนับสนุนการต่อต้านการค้ายาเสพติดที่ผิดกฎหมายได้หลายครั้ง นับเป็นมูลค่าหลายพันล้านบาท การดำเนินการดังกล่าวกองทัพเรือได้ใช้เรือและอากาศยานที่มีอยู่ในการติดตามและปราบปราม โดยใช้งบประมาณประจำของกองทัพเอง การพัฒนาการดำเนินการต่อไปในอนาคต กองทัพเรือจะปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยราชการสำคัญที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ เช่น กรมศุลกากร กองบังคับการตำรวจน้ำ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กรมประมง กรมเจ้าท่า สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้โทษ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ กรมควบคุมมลพิษ กรมศิลปากร กรมทรัพยากรธรณี กรมสรรพสามิต กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และกระทรวงมหาดไทย ฯลฯ จัดตั้งเป็นศูนย์ประสานการปฏิบัติในการรักษาผลประโยชน์ของชาติทางทะเล (ศรชล.) เพื่อเป็นศูนย์กลางในการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ให้ปฏิบัติงานร่วมกันในการรักษากฎหมายในทะเลและกิจกรรมทางทะเลต่าง ๆ การประสานงานต้องมีระบบการติดต่อสื่อสารที่ดี มีโครงข่ายการสั่งการที่รวดเร็ว การสนับสนุนดังกล่าวจะสามารถกระทำได้อย่างมีประสิทธิภาพหากกองทัพเรือได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณจากรัฐบาลที่เพียงพอ

ง. **การใช้กำลังปิดล้อม (Enforcement of Sanctions) หรือ การปฏิบัติการขัดขวาง/สกัดกั้นในทะเล (Maritime Intercept Operations)** เป็นการปฏิบัติการที่ใช้การมาตรการบีบบังคับเพื่อขัดขวางการเคลื่อนย้ายของสิ่งของวัสดุตามที่กำหนดไว้ ไม่ให้เข้า/ออกนอกประเทศ หรือพื้นที่ที่กำหนดไว้โดยเฉพาะ การปฏิบัติการเหล่านี้มีลักษณะเป็นการปฏิบัติการทางทหาร ที่สนับสนุนวัตถุประสงค์ทั้งด้านการเมืองและการทหารไปพร้อมกัน **วัตถุประสงค์ทางการเมือง (Political Objectives)** เป็นการบังคับประเทศหรือกลุ่มประเทศ ให้ยอมปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ สำหรับ**วัตถุประสงค์ทางทหาร (Military Objectives)** เป็นการเลือกจัดตั้งแนวกัน (Barrier) ที่อนุญาตให้สินค้าซึ่งได้รับอนุญาตเท่านั้นสามารถผ่านเข้าออกได้ การปฏิบัติการจะขึ้นอยู่กับสภาพทางภูมิศาสตร์ ในการบีบบังคับให้ปฏิบัติตามเกี่ยวข้องกับการใช้กำลังทั้งทางเรือและทางอากาศควบคู่กันไป หน่วยที่ได้รับหน้าที่ในการปฏิบัติควรจะมีขีดความสามารถในการสนับสนุน

ซึ่งกันและกันได้ รวมทั้งต้องมีระบบสื่อสารที่ใช้ร่วมกันได้ดี ตัวอย่างของการใช้กำลังปิดล้อม ได้แก่ OPERATION SUPPORT DEMOCRACY ที่ปฏิบัตินอกชายฝั่งประเทศไต้หวัน ต้นต้นปี ๑๙๙๓

จ. การบังคับใช้เขตหวงห้ามเฉพาะ (Enforcing Exclusion Zones) เขตหวงห้ามเฉพาะจะถูก

กำหนดขึ้นจากการปฏิบัติในการใช้กำลังปิดล้อม (Sanction) เพื่อห้ามการปฏิบัติต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในพื้นที่เขตหวงห้ามเฉพาะที่กำหนด เขตหวงห้ามเฉพาะ สามารถกำหนดขึ้นในอากาศ เป็นเขตห้ามบิน (No-Fly Zone) หรือกำหนดในทะเล (Maritime Exclusion Zone) หรือกำหนดขึ้นบนบก (Land Exclusion Zone) วัตถุประสงค์ของการกำหนดเขตหวงห้ามเฉพาะนี้อาจจะกำหนดเพื่อชักจูงให้ประเทศต่าง ๆ หรือกลุ่มประเทศได้ปรับการปฏิบัติของตนให้เข้ามาอยู่ในกรอบของการใช้กำลังปิดล้อม (Sanction) หรือต้องเผชิญกับมาตรการบังคับให้ปฏิบัติตาม หรือการขู่ว่าจะใช้กำลัง มาตรการบังคับใช้เขตหวงห้ามเฉพาะนี้ ปกติจะกำหนดใช้

โดยสหประชาชาติ หรือองค์กรระหว่างประเทศ หรือประเทศมหาอำนาจที่มีกำลังอำนาจทางทหาร เช่น สหรัฐฯ อังกฤษ ฝรั่งเศส เป็นต้น การบังคับใช้เขตหวงห้ามเฉพาะตามปกติจะกำหนดใช้เมื่อมีการละเมิดสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานที่เป็นเรื่องในระดับระหว่างประเทศขึ้นในประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือเมื่อมีการกระทำผิดต่อกฎหมายระหว่างประเทศอย่างร้ายแรงของประเทศใดประเทศหนึ่ง สถานการณ์ที่อาจทำให้เกิดการใช้กำลังปิดล้อม ประกอบด้วย: ๑) การกดขี่ข่มเหงราษฎรของ รัฐบาล ๒) การที่ชาติที่เป็นปรปักษ์พยายามใช้กำลังเข้ายึดครองอาณาเขตของอีกประเทศหนึ่ง การบังคับให้ปฏิบัติตามอาจกำหนดเงื่อนไขการปฏิบัติในทางเศรษฐกิจ การเมือง การทหาร หรือในเงื่อนไขด้านอื่น โดยมีความมุ่งหมายที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมการปฏิบัติของชาติที่รุกรานนั้น ตัวอย่างการปฏิบัติการบังคับใช้เขตหวงห้ามเฉพาะ ได้แก่ Operation SOUTHERN WATCH ในอิรัก ที่เริ่มปฏิบัติในปี ๑๙๙๒ และการ ปฏิบัติการ Operation DENY FLIGHT ในบอสเนีย ที่เริ่มปฏิบัติในปี ๑๙๙๓

ฉ. การดำรงเสรีภาพในการเดินเรือและการเดินอากาศ (Ensuring Freedom of Navigation and Overflight) เป็นการปฏิบัติการที่มีจุดประสงค์ในการดำรงไว้ซึ่งสิทธิเสรีภาพของนานาชาติในการใช้เส้นทางเดินเรือและเดินอากาศ เสรีภาพในการเดินเรือและการเดินอากาศเป็นสิทธิตามกฎหมายระหว่างประเทศ

กฎหมายระหว่างประเทศได้ให้สิทธิแก่รัฐชายฝั่ง ในการออกกฎหมายควบคุมการปฏิบัติที่เกิดขึ้นภายในทะเลอาณาเขตของตน ในลักษณะเดียวกับ

การมีอธิปไตยเหนือดินแดนบนบกของตน กฎหมายระหว่างประเทศได้ให้สิทธิในการผ่านโดยสุจริต (Innocent passage) แก่เรือของชาติอื่นต่อทะเลอาณาเขตของรัฐชายฝั่ง การเดินทางผ่านโดยสุจริตจะดำรงอยู่ ตราบเท่าที่เรือที่ผ่านไม่ไปทำให้เกิดความเสียหายต่อความสงบเรียบร้อยและความมั่นคงของรัฐชายฝั่งนั้น ทะเลหลวงจึงเป็นสิ่งที่ทุกชาติสามารถใช้ได้อย่างอิสระและต้องใช้อย่างสมเหตุสมผล

สิทธิในการบินผ่านน่านฟ้าสากล เป็นหลักการที่กำหนดโดยกฎหมายระหว่างประเทศ อากาศยานที่ถูกขู่เมื่อบินผ่านเข้าไปในน่านฟ้าของประเทศหรือกลุ่มประเทศใด ซึ่งเขตดังกล่าวอยู่นอกเหนือจากข้อกำหนดระหว่างประเทศ อากาศยานนั้นต้องแสดงเหตุผลชี้แจงต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ข้อกำหนดต่าง ๆ จะกำหนดโดยองค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization) ตัวอย่างเช่น การกำหนดช่องทางบินผ่านกรุงเบอร์ลิน ที่กำหนดระหว่างปี ๑๙๔๘ ถึง ๑๙๙๐ ให้สิทธิในการผ่านเข้าไปในเบอร์ลินตะวันตก นอกจากนี้ยังมีการปฏิบัติการอีกหลายครั้งต่อลิเบีย ในปี ๑๙๘๖ ในอ่าวซีกร์รา ที่เป็นตัวอย่างที่ดีของการปฏิบัติการตามสิทธิการผ่านอ่าวเปอร์เซีย ทั้งทางอากาศ และทางทะเล

ข. การช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม (Humanitarian Assistance: HA) การปฏิบัติการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมช่วยบรรเทาหรือลดผลกระทบจากภัยพิบัติที่เกิดจากธรรมชาติและจากมนุษย์ หรือที่เกิดจากสาเหตุอื่น เช่น โรคภัยไข้เจ็บ ความอดอยาก ฯลฯ โดยทั่วไปการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมจะจำกัดที่ขอบเขตและระยะเวลา เนื่องจากการเข้าไปช่วยเหลือเพิ่มเติมให้กับรัฐบาล หน่วยงานด้านพลเรือนหรือองค์กรต่างๆ ของประเทศนั้นเท่านั้น ซึ่งความรับผิดชอบหลักเป็นของประเทศนั้นที่ต้องดำเนินการ

กองทัพไทยมีขีดความสามารถในการตอบสนองต่อภัยพิบัติและเหตุฉุกเฉินต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว โดยสามารถใช้อุปกรณ์ เครื่องไม้เครื่องมือต่าง ๆ เช่น เรือ อากาศยาน รถยนต์ เครื่องมือสื่อสาร และเครื่องมือซ่อมสร้างขนาดหนัก เป็นต้น เข้าทำการช่วยเหลือประชาชน

HUMANITARIAN ASSISTANCE

- To relieve or reduce the results of natural or manmade disasters or other endemic conditions
- Limited in scope and duration
- Supplements or complements efforts of host nation
- May cover a broad range of missions

TYPES OF HUMANITARIAN ASSISTANCE OPERATIONS

Coordinated by the UN

Acts in concert with other multinational forces

Responds unilaterally

การปฏิบัติการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมนั้น อาจดำเนินการโดยรัฐบาลสั่งการให้กองทัพเข้าไปช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้านที่เกิดปัญหาภัยร้ายแรง และอาจจะมีผลกระทบโดยตรงต่อสถานการณ์ทางทหารและทางการเมืองของภูมิภาค ซึ่งกรณีเช่นนี้รัฐบาลจะต้องมอบนโยบายในการดำเนินการที่เด่นชัด พร้อมทั้งสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการให้กับหน่วยงานที่เข้าไปช่วยเหลือด้วย

การปฏิบัติการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม อาจจะครอบคลุมภารกิจต่าง ๆ หลายอย่าง ซึ่งอาจจะรวมถึง การรักษาสภาพแวดล้อมให้สามารถดำเนินการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมได้ ตามปกติการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมสามารถดำเนินการได้ ๓ แบบ คือ ๑) การประสานงานร่วมมือกับองค์การสหประชาชาติ ๒) ประเทศไทยเข้าร่วมดำเนินการกับกองกำลังของประเทศเพื่อนบ้าน และ ๓) ประเทศไทยดำเนินการตามลำพัง

ตัวอย่างของการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม ได้แก่ การปฏิบัติการ Operation SEA ANGEL I ซึ่งปฏิบัติในปี ๑๙๕๑ และ Operation SEA ANGEL II ในปี ๑๙๕๒ ที่สหรัฐฯ ได้ให้ความช่วยเหลือต่อบังคลาเทศ ภายหลังจากที่ประสบภัยพิบัติจากภัยธรรมชาติ การช่วยเหลือผู้อพยพตามแนวชายแดนของไทย การสนับสนุนอาหารให้กับโซมาเลีย ฯลฯ

Operation Sea Angel

ใน บังคลาเทศ

OPERATION SEA ANGEL

บังคลาเทศ เป็นประเทศหนึ่งที่เป็นเป้าหมายของภัยที่จากธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นพายุไซโคลน หรือจากอิทธิพลของลมมรสุม ที่เกิดขึ้นเป็นประจำในประเทศนี้ ซึ่งเป็นประเทศที่มีสามเหลี่ยมปากแม่น้ำที่ใหญ่ที่สุดเป็นอันดับที่สองของโลก ประกอบด้วยแม่น้ำ Gangs, Brahmaputra และ Magma ที่หล่อเลี้ยงประชากรมากกว่า ๑๒๐ ล้านคน บริเวณดังกล่าวมักจะทำให้เกิดความเสียหายจากภัยธรรมชาติ ที่มักจะเกิดจากพื้นที่ที่มีระดับต่ำ ความแน่นหนาของประชากร และการขาดความเจริญของตัวเมือง

พายุไซโคลน มาเรียน ได้ก่อตัวขึ้นที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำแห่งนี้ ในเย็นของวันที่ ๒๕ เมษายน ปี ค.ศ. ๑๙๙๑ โดยมีความเร็วลมมากกว่า ๒๓๕ กม./ชม. ทำให้เกิดคลื่นขนาด ๑๕-๒๐ ฟุต ที่มาผู้คนไปมากกว่า ๑๐๐,๐๐๐ คน และคนอีกหลายล้านคนไร้ที่อยู่อาศัย สูญเสียสัตว์เลี้ยงกว่าล้านตัว (สำหรับใช้ในการไถนาและการลากเกวียน) พืชผลจำนวน ๗๔,๐๐๐ เอเคอร์ ถูกทำลาย พื้นที่สำหรับการเพาะปลูกอีก ๓๐๐,๐๐๐ เอเคอร์ ถูกทำลาย พืชพันธุ์ถูกน้ำทะเลท่วม ทำให้ดินเสียหายและทำลายแหล่งน้ำจืด

ตัวเมืองถูกทำลายเป็นบริเวณกว้าง เมืองจิตตะกอง ซึ่งเป็นเมืองท่าหลักของบังคลาเทศ ถูกทำลายเสียหายอย่างหนัก และไม่สามารถใช้การได้อยู่หลายวัน เรือจำนวนมากได้รับความเสียหายหรือจมหลายลำเป็นเรือของกองทัพเรือบังคลาเทศที่จอดวางท่าเรือ สะพานหลัก ๆ รวมทั้งสะพานเชื่อมไปเมืองจิตตะกอง ถูกกวาดหายไปหรือไม่ก็ได้รับความเสียหาย เชื้อเพลิงและน้ำมันของพื้นที่ที่ถูกพายุพัดตลอดแนวพังทลาย ท่าเทียบเรือถูกกวาดหายไปหมด ถนนถูกน้ำท่วม ตึกรามบ้านช่องถูกทำลาย และระบบขนส่งเสียหายอย่างหนัก

ช่วงเวลาที่เกิดพายุไซโคลนเป็นช่วงเวลาที่บังคลาเทศมีรัฐบาลที่มีสภาพอ่อนแอมาก หลังจากที่รัฐบาลทหารปกครองประเทศอยู่หลายปี ก่อนที่จะเกิดพายุไซโคลนบังคลาเทศได้จัดตั้งรัฐบาลพลเรือนขึ้นเป็นครั้งแรก โดยมีนายกรัฐมนตรีนอร์ชีย์ เป็นหัวหน้ารัฐบาล ดังนั้นการที่อยู่ในช่วงเวลาของการมีรัฐบาลที่ยังขาดประสิทธิภาพ หรืออยู่ในสภาพที่ไม่พร้อม และกำลังพยายามพัฒนาระบบราชการของตน จึงทำให้ต้องเผชิญกับปัญหาอันใหญ่หลวงต่อการแก้ปัญหาพายุไซโคลนในครั้งนั้น

ปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างหนึ่งคือ การจัดส่งสิ่งของช่วยเหลือฉุกเฉินได้มีการดำเนินการโดยรัฐบาล และหน่วยงานขององค์กรเอกชน (NGOs) เช่น Cooperative American Relief Everywhere (CARE) และ the Red Crescent ซึ่งมีการจัดเตรียมสิ่งของอย่างเพียงพอ แต่รัฐบาลบังคลาเทศกลับขาดซึ่งการประสานงานกับองค์กรเอกชนเหล่านี้ แต่รัฐบาลกลับประกาศกฏอัยการศึกแทนและไปวุ่นวายอยู่กับการประกาศกฏอัยการศึกนี้ นอกจากนี้ข้าราชการที่เกี่ยวข้องกับการแจกจ่ายสิ่งของช่วยเหลือ ก็ไม่ยอมที่จะส่งมอบการดำเนินการไปให้กับองค์กรเอกชนเหล่านั้นดำเนินการ

ด้วยปัญหาการเมืองดังกล่าว จึงทำให้การแจกจ่ายสิ่งของช่วยเหลือประชาชนกลายเป็นปัญหาที่เลวร้ายที่สุดของการดำเนินการ ประกอบกับสภาพของตัวเมืองที่ขาดการพัฒนาและสภาพปรักหักพังจากพายุ ได้ตัดขาดการติดต่อกับเมืองจิตตะกองอย่างสิ้นเชิงเป็นเวลาหลายวัน เมื่อสิ่งของบรรเทาทุกข์ได้ถูกส่งไปถึงเมืองจิตตะกอง จึงทำให้ไม่สามารถจัดส่งต่อไปให้กับบริเวณที่ต้องการได้

ในวันที่ ๑๐ พ.ค. ๑๙๙๑ สหรัฐฯ ได้เข้าทำการช่วยเหลือ โดยประธานาธิบดีสหรัฐฯ ได้สั่งการให้กองทัพสหรัฐฯ ให้การช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม โดยตั้งกองเรือเฉพาะกิจขึ้นเผชิญเหตุภายใต้การบังคับบัญชาของ พล.ท. เฮอร์ ซี. สแต็คโพล์ ผู้บัญชาการหน่วยนาวิกโยธินเคลื่อนที่เร็วที่ ๓ ประจำโอกินาวา กองเรือเฉพาะกิจยกพลขึ้นบก ซึ่งเพิ่งเสร็จภารกิจจากสงครามอ่าวเปอร์เซีย ได้ถูกสั่งให้เดินทางตรงไปช่วยเหลือบังคลาเทศในทันที พลเมืองของบังคลาเทศซึ่งเห็นกองเรือสหรัฐฯ แล่นเข้าหาต่างพากันดีใจและเรียกกองเรือสหรัฐฯ ว่า “Angels from the Sea” นับเป็นจุดเริ่มต้นของ “OPERATION SEA ANGEL”

ตามความเป็นจริงแล้ว ความพยายามในการบรรเทาภัยพิบัติในครั้งนี้ เป็นการดำเนินการของนานาชาติ นอกเหนือจากรัฐบาลบังคลาเทศ และกลุ่มองค์กร NGOs ในประเทศและระหว่างประเทศแล้ว ยังมีประเทศต่าง ๆ อีกหลายประเทศที่ร่วมมือกับสหรัฐฯ ในการดำเนินการ ประเทศอังกฤษ ได้ส่งเรือส่งกำลังบำรุง ๑ ลำ พร้อมด้วย เฮลิคอปเตอร์ จำนวน ๔ ลำ รัฐบาลญี่ปุ่นจัดส่งเฮลิคอปเตอร์จำนวน ๒ ลำ อินเดีย ปากีสถานและจีนก็มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือเช่นกัน

สองวันหลังจากที่ประธานาธิบดีสหรัฐฯ สั่งการ พล.ท. สแต็คโพล์ ก็ได้เดินทางมาถึงพร้อมกับกองเรือเฉพาะกิจ โดยมีหน่วยปฏิบัติการพิเศษซึ่งเป็นทีมช่วยเหลือบรรเทาภัยพิบัติเดินทางติดตามมาด้วยในวันเดียวกัน ในวันต่อมาเฮลิคอปเตอร์แบบ UH-60 Blackhawk จำนวน ๕ ลำ เดินทางจากฮาวาย ได้มาถึงพร้อมกับหน่วยแพทย์ป้องกันและหน่วยสิ่งแวดล่อมทหารเรือ รวมทั้งเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ได้เริ่มทยอยกันเข้ามาในพื้นที่ ทหารจากกองพลทหารช่างที่ ๘๔ และกองพันบี ได้เข้าปฏิบัติงานในการสร้างโรงเรียน และถูกส่งไปที่เมืองจิตตะกอง กำลังส่วนใหญ่ของทหารที่เข้าช่วยเหลือมาจากกองเรือยกพลขึ้นบก ซึ่งเป็นนาวิกโยธินจำนวน ๔๖๐๐ นาย ลูกเรือ ๓๐๐๐ นาย และเฮลิคอปเตอร์ ๒๘ ลำ นอกจากนี้ยังมี ยานเบาะอากาศ อีก ๔ ลำ ซึ่งได้แสดงให้เห็นว่าเป็นยานที่มีค่ามากในการให้ความช่วยเหลือกับสถานที่ที่ถูกปิดเข้าไม่ถึง

ในทันทีที่ พล.ท.สแต็คโพล์ เดินทางถึงกรุงดักกาเมืองหลวง ได้เริ่มประเมินสถานการณ์และแสดงให้เห็นถึงปัจจัยสำคัญ ๓ ประการที่เกี่ยวข้อง คือ ๑) การขาดข้อมูลที่เพียงพอในการประเมินสถานการณ์ ๒) ปัญหาของการแจกจ่ายสิ่งของช่วยเหลือ เป็นปัญหาที่กีดกันกำลังที่เข้าเหลืออย่างมาก ๓) ความต้องการด้านอริปไตยของบังคลาเทศ ที่ต้องการให้ประชาชนมองรัฐบาลว่า เป็นผู้ดำเนินการ (in charge)

พล.ท. สแต็คโพล์ ได้เริ่มพัฒนาแผนที่วางไว้ หลักจากที่ได้มีการสำรวจ ประสานงานและทำการลาดตระเวนหาข่าวต่าง ๆ แล้ว ซึ่งประกอบไปด้วย ๓ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ ๑ (๑ สัปดาห์) เป็นการดำเนินการให้สถานการณ์หยุดการเสียหายเพิ่มขึ้น (แจกจ่ายอาหาร น้ำ และเวชภัณฑ์ เพื่อลดการเสียชีวิตลง) ขั้นตอนที่ ๒ (๒ สัปดาห์) เป็นการดำเนินการช่วยเหลือฟื้นฟูสภาพให้อยู่ในขั้นที่รัฐบาลบังคลาเทศสามารถเข้ามารับหน้าที่ช่วยเหลือประชาชนต่อไปได้ ขั้นตอนที่ ๓ (๒ สัปดาห์) เป็นขั้นทำให้เกิดความมั่นคงเข้มแข็ง ซึ่งกองเรือเฉพาะกิจสามารถออกจากการช่วยเหลือได้และรัฐบาลบังคลาเทศสามารถเข้ามาควบคุมกำกับดูแลได้ทั้งหมด

ปัญหาการแจกจ่ายสิ่งของบรรเทาภัยพิบัติเป็นกิจที่ลำบากที่สุดในการดำเนินการ ความสำเร็จในการแจกจ่ายสิ่งของเป็นจุดสำคัญที่สุดที่จะทำให้การปฏิบัติการสำเร็จ การปฏิบัติต้องดำเนินการ ๒ ลักษณะด้วยกัน คือ ๑) จะต้องย้ายสิ่งของบรรเทาทุกข์จากดักกามาไว้ที่จัตตะกอง ๒) สิ่งของบรรเทาทุกข์เหล่านี้จะต้องเคลื่อนย้ายเข้าไปในบริเวณที่น้ำท่วมและที่เป็นเนิน โดยได้ตัดสินใจลำเลียงสิ่งของบรรเทาทุกข์ต่าง ๆ ด้วยเครื่องบินปีกนั้ง แล้วจึงเปลี่ยนการขนถ่ายด้วยเฮลิคอปเตอร์ไปยังพื้นที่ภัยพิบัติอีกครั้งหนึ่ง เครื่องบิน MC-130 ของหน่วยปฏิบัติการพิเศษได้รับการกิจในเรื่องนี้จนกระทั่งเครื่องของกองทัพอากาศมาถึง สำหรับเฮลิคอปเตอร์ได้ใช้เครื่อง Blackhawk ที่มาจากฮาวาย

ในช่วงสุดท้ายของการปฏิบัติการช่วยเหลือ ใน Operation SEA ANGEL นั้น ได้แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติในครั้งนี้ไม่เหมือนครั้งใด ๆ เพราะส่วนใหญ่จะใช้ฐานปฏิบัติการจากเรือ โดยมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานบนบกเวลากลางคืนไม่เกิน ๕๐๐ นาย นับเป็นการปฏิบัติในสภาวะการณ์ช่วยเหลืออย่างแท้จริง ไม่มีกำลังทหารสหรัฐ ๆ ที่ถืออาวุธในขณะที่ปฏิบัติการ ยกเว้นในบางกรณีที่ต้องมีเจ้าหน้าที่คุ้มกันสิ่งอุปกรณ์ที่เป็นความลับเท่านั้น และเป็นครั้งแรกที่สหรัฐ ๆ ได้ใช้หน่วยนาวิกโยธินเฉพาะกิจอากาศ-พื้นดิน (Marine air-ground task force: MAGTF) เป็นหลักในการปฏิบัติการร่วมของหน่วยเฉพาะกิจ และได้ใช้ระบบควบคุมสั่งการอย่างมีประสิทธิภาพในการประสานงานกับหน่วยต่าง ๆ ได้แก่ กำลังของสหรัฐ ๆ อังกฤษ บังคลาเทศ องค์การเอกชนของญี่ปุ่น และองค์กรอื่น ๆ เช่น the US Agency for International Development (AID) และหน่วยช่วยเหลือของจีน

ที่มา: McCarthy, Paul A., "Operation Sea Angel, a Case Study,"

RAND, 1994

ข. การปฏิบัติการทางทหารสนับสนุนกิจการพลเรือน (Military Support to Civil Authorities)
การอำนาจไว้ และตามปกติจะดำเนินการต่อเมื่อมีเหตุฉุกเฉินที่ทางพลเรือนไม่มีขีดความสามารถในการปฏิบัติด้วยตนเองได้

การสนับสนุนหน่วยกิจการพลเรือน สามารถดำเนินการในลักษณะเสริมชั่วคราว (Temporary Augmentation) เช่น การช่วยเหลือเมื่อมีการนัดหยุดงานหรือประท้วงของเจ้าหน้าที่ระบบการควบคุมการจราจรทางอากาศ หรือการประท้วงของพนักงานไปรษณีย์โทรเลข การฟื้นฟูกฎหมายและความสงบเรียบร้อยภายหลังจากการจลาจล การปกป้องชีวิตและสาธารณะสมบัติ หรือการบรรเทาภัยพิบัติภายหลังการเกิดสาธารณภัยหรืออุบัติภัยร้ายแรงต่าง ๆ การสนับสนุนเหล่านี้ ได้แก่ การให้ยืมอุปกรณ์ การสนับสนุนให้ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ การฝึกและการส่งข้อมูลข่าวสาร การสนับสนุนอาจมีข้อจำกัดในเรื่องของงบประมาณซึ่งอาจต้องให้หน่วยงานพลเรือนนั้นถ่ายทอดแทนให้ในภายหลัง

ข้อจำกัดของกำลังทางทหาร ในการสนับสนุนพลเรือนนั้นมีข้อจำกัดที่เกี่ยวข้องกับการใช้กำลังทางทหาร ก็จะต้องได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาล หรือผู้บังคับบัญชาาระดับสูงได้อนุญาตให้ดำเนินการอย่างถูกต้อง โดยการปฏิบัติจะต้องเป็นไปตามกฎหมายที่มอบอำนาจให้ทหารเข้าไปดำเนินการได้

ตัวอย่างของการสนับสนุนทางทหารต่อกิจการพลเรือน ได้แก่ การบรรเทาสาธารณภัยจากพายุเฮอริเคน แอนดรูว์ ที่รัฐฟลอริดา และที่ อินนิกิ ในรัฐฮาวาย ในปี ๑๙๙๒ การใช้กำลังทหารในเหตุการณ์จลาจลที่ แคลิฟอร์เนีย ในปี ๑๙๙๒ ของสหรัฐฯ ฯ ในประเทศของตนเอง หรือตัวอย่างของไทย ในกรณีกองทัพอากาศช่วยเหลือประชาชนที่ประสบวาตภัยและอุทกภัยที่จังหวัดภาคใต้จากพายุไต้ฝุ่นเกย์ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกรณีของพายุไต้ฝุ่นลินดา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ผ่านมา

ฅ. การช่วยเหลือ/การสนับสนุนประเทศอื่นในการต่อต้านผู้ก่อการไม่สงบหรือลี้ภัยรัฐบาล (Nation Assistance /Support to Counterinsurgency) เป็นการดำเนินการของประเทศมหาอำนาจ/ประเทศ

ใหญ่ ๆ ในการช่วยเหลือต่อพลเรือนหรือทหารประเทศอื่นนอกเหนือจากการช่วยเหลือด้านมนุษยชน โดยใช้กำลังของทหารเข้าดำเนินการในอาณาเขตของประเทศใดประเทศหนึ่งในยามสงบ ยามมีความขัดแย้ง หรือเหตุฉุกเฉิน หรือในยามสงคราม ทั้งนี้จะต้องขึ้นอยู่กับข้อตกลงระหว่างกันที่ทำได้ ระหว่างประเทศให้ความช่วยเหลือกับประเทศที่ต้องการรับความช่วยเหลือ การช่วยเหลือ/สนับสนุนประเทศอื่นในการต่อต้านผู้ก่อการ

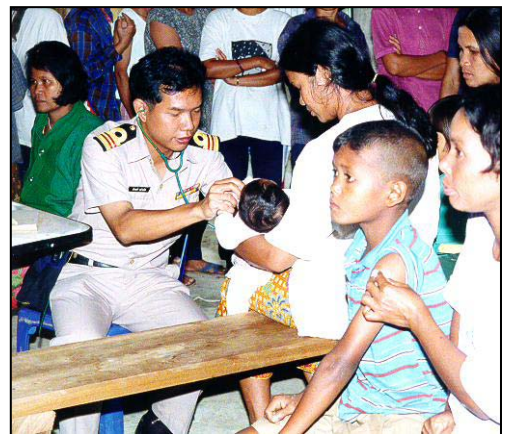
ไม่สงบ/ลี้ภัยรัฐบาลนี้ เป็นการช่วยเหลือด้วยการเข้าไปพัฒนาและสร้างองค์กรหรือสถาบันที่สามารถตอบโต้กับการก่อการร้ายได้ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างเสถียรภาพของภูมิภาคในระยะยาว โครงการให้ความช่วยเหลือประเทศอื่น ประกอบด้วย การช่วยเหลือด้านความมั่นคง (Security Assistance) การช่วยเหลือใน

การต่อสู้เพื่อความมั่นคงภายในประเทศ (Foreign Internal Defense) และการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและการช่วยเหลือประชาชน (Humanitarian and Civic Assistance) ในกรณีนี้กองทัพไทยและ ทร.ไทย ยังไม่สามารถกระทำได้ เพราะไม่มีนโยบายในการแทรกแซงกิจการของประเทศอื่น

การช่วยเหลือด้านความมั่นคง (Security Assistance) หมายถึง โครงการต่าง ๆ ซึ่งประเทศที่ให้ความช่วยเหลือดำเนินการสนับสนุนในกิจการป้องกันประเทศ การฝึกทางทหาร และกิจการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันประเทศอื่น ๆ ด้วยการให้สินเชื่อ เครดิต หรือเงินช่วยเหลือในการพัฒนาประเทศด้านความมั่นคง เป็นลักษณะของประเทศใหญ่ช่วยเหลือประเทศเล็ก เช่น สหรัฐ ฯ อังกฤษ ออสเตรเลีย ให้การช่วยเหลือประเทศต่าง ๆ เป็นต้น

ตัวอย่างการช่วยเหลือด้านความมั่นคง ที่ประเทศที่มีศักยภาพด้านการทหาร เช่น สหรัฐ ฯ มีให้กับนานาประเทศ ได้แก่ โครงการขายยุทโธปกรณ์ทางทหารให้กับต่างประเทศ FMS (Foreign Military Sales) ของสหรัฐ ฯ โครงการเงินช่วยเหลือทางทหารที่ให้กับต่างประเทศ (Foreign Military Financing Program) โครงการศึกษา&ฝึกอบรมทางทหารที่ให้กับต่างประเทศ (International Military Education and Training Program) กองทุนสนับสนุนเศรษฐกิจ (Economic Support Fund) และการขายอาวุธ ภายใต้กฎหมายควบคุมการส่งออกอาวุธยุทโธปกรณ์ (Commercial sales licensed under the Arms Export Control Act) สำหรับในส่วนของไทยที่เกี่ยวข้องได้แก่ การสนับสนุนพื้นที่การฝึกให้กับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น สนับสนุนพื้นที่ฝึกของกองทัพบกให้กับ ทบ.สิงคโปร์ หรือการสนับสนุนสนามฝึกบินทางอากาศยุทธวิธีให้กับ ทอ.สิงคโปร์ ที่นครราชสีมา เป็นต้น

การช่วยเหลือด้านความมั่นคงแบบเร่งด่วน เป็นการให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนในการส่งมอบอาวุธยุทโธปกรณ์ การส่งสิ่งอุปโภค (Supplies) และการให้บริการทางทหารต่าง ๆ เมื่อเกิดภัยคุกคามต่อประเทศพันธมิตรหรือเพื่อนบ้าน ความช่วยเหลือด้านความมั่นคงแบบเร่งด่วนเป็นการปฏิบัติที่เน้นการทหารเป็นหลัก โดยมุ่งให้การสนับสนุนด้านอาวุธยุทโธปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกทางทหาร รวมทั้งอาจรวมถึง การสนับสนุนการฝึกและด้านการเงินด้วย

การช่วยเหลือในการต่อสู้เพื่อความมั่นคงภายในประเทศ (Foreign Internal Defense) เป็นการช่วยเหลือในภาพรวม ในการสนับสนุนด้านการเมือง เศรษฐกิจ การทหารและข้อมูลทางทหาร ให้แก่ชาติอื่น เพื่อช่วยเหลือในการต่อสู้กับการล้มล้างการปกครอง และการก่อการร้าย การเข้าไปช่วยเหลือในการต่อสู้เพื่อความมั่นคงภายในประเทศของประเทศอื่นนั้น จะต้องเน้นการให้ความช่วยเหลือด้านกำลังพล ให้สามารถทราบการปรากฏของภัยคุกคาม การทำลายหรือต่อต้านของภัยคุกคามนี้ การช่วยเหลือจะเน้นการเอาชนะต่อองค์กรที่พยายามเคลื่อนไหวในการล้มล้างรัฐบาล โดยอาจจะแสดงให้เห็นถึงภัยคุกคามอย่างอื่นที่มีต่อความมั่นคงภายในประเทศ เช่น ความสับสนวุ่นวายของพลเมือง (Civic Disorder) การค้าขายยาเสพติดที่

ผิดกฎหมาย (Illegal Drug Trafficking) และการก่อการร้าย ซึ่งภัยคุกคามเหล่านี้อาจจะเกิดขึ้นได้ในอนาคต หากเกิดปัญหาในเรื่องการเปลี่ยนแปลงอำนาจในการปกครอง ความพยายามในการล้มล้างวัฒนธรรม การแข่งขันกันด้านเชื้อชาติ หรือระบบเศรษฐกิจอาจเป็นตัวบีบบังคับให้เกิดมีการค้ายาเสพติดขึ้น การช่วยเหลืออาจรวมไปถึงการฝึก การพัสดุ การให้คำแนะนำ หรือการช่วยเหลืออื่น ๆ เช่น การสนับสนุนโดยตรงต่อการใช้กำลังต่อสู้กับภัยคุกคาม การช่วยเหลือในการต่อสู้เพื่อความมั่นคงเป็นภารกิจที่ดำเนินการโดยใช้การปฏิบัติการพิเศษเป็นหลัก ตัวอย่างของการช่วยเหลือในระดับประเทศ/การสนับสนุนการต่อต้านการก่อความไม่สงบ ได้แก่ Operation PROMOTE LIBERTY ในปี ค.ศ. ๑๙๕๐ และตามด้วย Operation JUST CAUSE ในปานามา ในส่วนของ ทร.ไทย ไม่สามารถดำเนินการในลักษณะนี้ได้ แต่สามารถสนับสนุนด้านข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการกระทำผิดกฎหมายในทะเล ข้อมูลการค้ายาเสพติด และการกระทำอันเป็นโจรสลัด ฯลฯ

**การช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมและ
การช่วยเหลือประชาชน (Humanitarian and Civic Assistance)** การช่วยเหลือในลักษณะนี้ดำเนินการด้วยการปฏิบัติการทางทหารและการฝึกทางทหารต่าง ๆ ซึ่งการปฏิบัติต้องสอดคล้องกับความต้องการในการฝึกของหน่วยทหารด้วย และผลที่ได้รับต้องตอบสนองด้านการช่วยเหลือแก่ประชาชน การช่วยเหลือดังกล่าวประกอบด้วย

การบริการทางการแพทย์ การพันตกรรม และการพยาบาลสัตว์ ที่ให้บริการในเขตชนบท
การสร้าง/ปรับปรุงฝัวนนหรือเส้นทางคมนาคม
การขุดเจาะบ่อน้ำ และการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน
การก่อสร้างและซ่อมแซมสาธารณสถานต่าง ๆ

ญ. การอพยพพลเรือน (Noncombatant Evacuation Operations: NEO) การปฏิบัติการอพยพนี้ ตามปกติจะเป็นการย้ายพลเรือนที่ถูกภัยคุกคามออกจากประเทศ ซึ่งไม่จำกัดว่าจะเป็นประชาชนของประเทศตนเองหรือของประเทศอื่น

หลักปฏิบัติในการอพยพพลเรือนและเวลาที่จะต้องปฏิบัติ เป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งขึ้นอยู่กับภาระจากการทูต ในทางทฤษฎีการปฏิบัติอาจไม่มีการต่อต้านใด ๆ หรือมีบ้างเล็กน้อย อย่างไรก็ตามผู้บังคับบัญชาควรจะต้องประมาณสถานการณ์ว่ามีการต่อต้านไว้เสมอ และวางแผนการปฏิบัติ เช่นเดียวกับการวางแผนทำการรบ

การอพยพพลเรือน มีลักษณะใกล้เคียงกับกับการเข้าโจมตีโฉบฉวย (Raid) ที่ต้องการส่งกำลังเข้าไปอย่างรวดเร็ว (Swift Insertion) ใช้การยึดครองเป้าหมายชั่วคราวระยะเวลาหนึ่ง (Temporary Occupation) และเสร็จสิ้นภารกิจด้วยการใช้แผนถอนตัว (Planned Withdrawal) สิ่งที่แตกต่างกันจากการโจมตีโฉบฉวย คือ การอพยพพลเรือน ใช้กำลังในลักษณะจำกัด เพียงเพื่อปกป้องผู้อพยพและกำลังทหารที่อพยพเท่านั้น การใช้กำลังทหารเข้าปฏิบัติการอพยพในอาณาเขตของประเทศอื่น จะต้องใช้กำลังให้น้อยที่สุดเท่าที่จะบรรลุภารกิจได้ โดยมีความปลอดภัยกับกำลังรบและสามารถปกป้องคุ้มครองผู้อพยพได้

รัฐบาลรับผิดชอบต่อการตัดสินใจในการดำเนินการอพยพพลเรือน โดยมีกระทรวงที่เกี่ยวข้องให้คำแนะนำปรึกษา เช่น กระทรวงกลาโหม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงการต่างประเทศ ฯลฯ โดยมีกองทัพต่าง ๆ และสถานเอกอัครราชทูตในประเทศต่าง ๆ เป็นผู้ปฏิบัติในการอพยพประชาชน

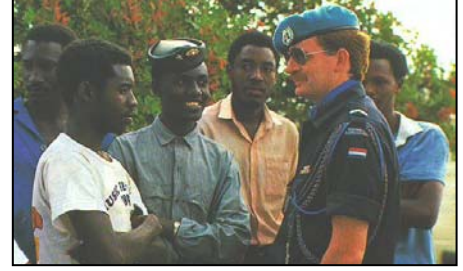
การปฏิบัติการในการอพยพ เป็นการดำเนินการที่เกิดขึ้นจากความไม่แน่นอน อาจต้องปฏิบัติโดยมิได้มีการเตือนให้ทราบล่วงหน้าก่อน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเกิดการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลของประเทศนั้นอย่างกะทันหัน ความสัมพันธ์ทางการเมืองและการทหารกับประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงไป การเกิดภัยคุกคามต่อประชากรของไทยอย่างกะทันหันจากภัยคุกคามทั้งภายในและภายนอก หรือเพื่อแก้ปัญหาภัยพิบัติจากธรรมชาติ เป็นต้น

ตัวอย่างของการอพยพพลเรือน ได้แก่ การปฏิบัติการ EASTERN EXIT ในการอพยพพลเมืองสหรัฐ ฯ และต่างชาติออกจากประเทศโซมาเลีย ในปี ค.ศ. ๑๙๙๑ และ การปฏิบัติการ QUICK LIFT ในการอพยพประชาชนออกจากประเทศซารีอี (Zaire) หรือ ตัวอย่างการอพยพพลเรือนชาวไทย กรณีที่กองทัพเรืออพยพประชาชนออกจากประเทศสิงคโปร์ หรือการอพยพประชาชนชาวไทยโดยกองทัพอากาศออกจากประเทศกัมพูชา เมื่อปี ๒๕๔๐ ที่ผ่านมามีเมื่อกัมพูชาเกิดเหตุการณ์สู้รบกันของกองกำลังของนายกรัฐมนตรีนคนที่ ๑ และคนที่ ๒

๓. การปฏิบัติการด้านสันติภาพ (Peace Operations) เป็นการปฏิบัติการทางทหารในการสนับสนุนความพยายามทางการทูตเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทางการเมืองในระยะยาว ซึ่งอาจจะแบ่งการปฏิบัติการดังกล่าวออกเป็น การรักษาสันติภาพ (Peacekeeping Operations : PKO) และการบังคับให้เกิดสันติภาพ (Peace Enforcement Operations) การปฏิบัติการด้านสันติภาพนี้ จะดำเนินการสัมพันธ์กับหน่วยงานทางการทูตหลายหน่วย เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ทางการทูตได้ตกลงไว้ เช่น การพักรบชั่วคราว หรือเพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้ง การปฏิบัติการด้านสันติภาพอาจนำไปใช้กับการปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากการทำสงครามแบบอื่น เช่น การช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม และการอพยพพลเรือนได้ เนื่องจากเป็นการปฏิบัติที่สนับสนุนการทูตเช่นเดียวกัน โดยอาจปฏิบัติก่อน ระหว่าง หรือ หลังจากที่เกิดความขัดแย้งแล้วก็ได้

การรักษาสันติภาพ (Peacekeeping Operations)

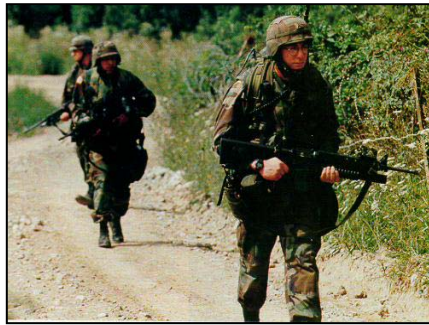
เป็นการปฏิบัติการทางทหารที่กระทำโดยได้รับการยินยอมจากทุกฝ่ายที่มีปัญหา กัน โดยดำเนินการในการตรวจสอบและพยายามทำให้ทุกฝ่ายยอมรับในข้อตกลงสันติภาพร่วมกัน เช่น การหยุดยิง การพักรบชั่วคราว หรือข้อตกลงอื่น ๆ และสนับสนุนความพยายามทางการทูตในการจัดตั้งให้มีการดำเนินการทางการเมือง

ในระยะยาวขึ้น ตัวอย่างของการรักษาสันติภาพ ได้แก่ การจัดกองกำลังเข้าร่วมในการรักษาสันติภาพตามที่สหประชาชาติร้องขอ ในเหตุการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นในที่ต่าง ๆ ของโลก

การบีบบังคับให้เกิดสันติภาพ (Peace Enforcement Operations)

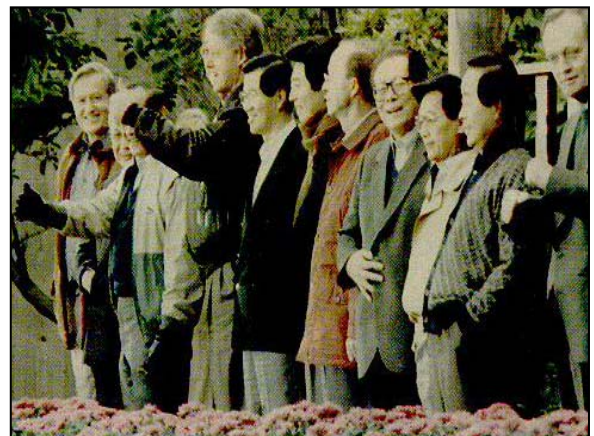
เป็นการนำกำลังทหารมาใช้ หรือขู่ว่าจะใช้ โดยมีความเห็นของนานาชาตินับสนุน ในการบังคับให้ยินยอมปฏิบัติตามปฏิบัติ สหประชาชาติที่กำหนดไว้ หรือกำหนดมาตรการปิดล้อม (Sanction) ให้ปฏิบัติตามที่นานาชาติเห็นชอบเพื่อ

ก่อให้เกิดสันติภาพและความสงบเรียบร้อยขึ้นในประเทศนั้น การกิจ ในการบีบบังคับให้เกิดสันติภาพ ประกอบด้วย การปฏิบัติการทางทหารเพื่อเข้าไปแทรกแซง (Intervention Operations) การปฏิบัติการ เพื่อฟื้นฟูความสงบเรียบร้อย (Operations to restore order) การใช้ มาตรการบีบบังคับ (Enforce sanctions) การใช้กำลังแยกคู่กรณีออกจากกัน (Forcibly separate belligerents) และการกำหนดเขตหวง

ห้ามเฉพาะ (Establish exclusion zones) เพื่อสร้างสถานะสำหรับการพักรบ หรือการหยุดยิง ต่างกับการรักษา สันติภาพที่การปฏิบัติการบีบบังคับให้เกิดสันติภาพนี้ ไม่ต้องการการยินยอมจากประเทศที่เกี่ยวข้องกับความ ชัดแจ้ง ตัวอย่างของการบีบบังคับให้เกิดสันติภาพ ได้แก่ Operation POWER PACK ที่ปฏิบัติในประเทศ โดมินีกัน ริพับบลิค ในปี ค.ศ. ๑๙๖๕ และความพยายามของสหรัฐ ฯ ในโซมาเลีย (UNITAF) ในปี ค.ศ. ๑๙๙๒-๑๙๙๓

ความสัมพันธ์ระหว่างการปฏิบัติการด้านสันติภาพกับการดำเนินการด้านการทูต การ ปฏิบัติการด้านการรักษาสันติภาพของกองทัพต่าง ๆ จะสนับสนุนวัตถุประสงค์ทางการเมืองและการทูต การ สนับสนุนของทหารช่วยทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จในการดำเนินการด้านสันติภาพมากขึ้น ด้วยการ ให้หลักประกันต่อการปฏิบัติด้านการทูต และแสดงให้เห็นถึงวิธีแก้ปัญหา เพื่อให้ได้มาซึ่งการจัดการด้าน การเมือง นอกจากนี้การทหารยังอาจจะสนับสนุนการ ดำเนินการทางการเมืองเพื่อสันติภาพได้อีกหลายอย่าง เช่น

การทูตเชิงป้องกัน (Preventive Diplomacy) เป็นการปฏิบัติการทางการเมืองก่อนที่จะ เกิดความขัดแย้งซึ่งสามารถคาดคะเนว่าจะเกิดขึ้น

เพื่อป้องกันหรือจำกัดความรุนแรงที่จะเกิดขึ้น การสนับสนุนการทูตของทางการทหาร อาจจะใช้ในรูปแบบ การจัดวางกำลังเพื่อป้องกัน ยกตัวอย่างเช่น Operation ABLE SENTRY ในปี ค.ศ. ๑๙๕๓ ที่กำลังรบของ สหรัฐ ฯ เข้าไปวางกำลังในมาเซโดเนีย เพื่อสนับสนุนความพยายามของสหประชาชาติในการจำกัดการสู้รบ ในสาธารณรัฐยูโกสลาเวียเดิม

การสร้างสันติภาพ (Peacemaking) เป็นกระบวนการทางการทูต ในการเจรจา โกล่เกลี่ย หรือใช้รูปแบบของการดำเนินการทางสันติภาพอื่น ที่จะทำให้ความขัดแย้งยุติลง หรือเป็นการแก้ปัญหาที่จะ นำไปสู่ความขัดแย้ง การปฏิบัติการทางการทูตที่สนับสนุนการสร้างสันติภาพ อาจประกอบด้วย การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างทหารกับทหาร และการช่วยเหลือด้านความมั่นคง

การฟื้นฟูสันติภาพ (Peace Building) เป็นการปฏิบัติการภายหลังจากความขัดแย้งยุติลง โดยเป็นการปฏิบัติทางการทูตและทางเศรษฐกิจ ที่จะช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งและก่อตั้งรัฐบาลใหม่ รวมทั้งองค์กรต่าง ๆ เพื่อที่จะป้องกันการมีให้เกิดความขัดแย้งขึ้นอีก การสนับสนุนทางการทูตในการฟื้นฟู สันติภาพ อาจประกอบด้วย การสร้างถนนใหม่ การก่อตั้งรัฐบาลใหม่ หรือการฝึกของกำลังรบป้องกัน ประเทศ

ฉ. การป้องกันเรือสินค้า (Protection of Shipping) เมื่อใดก็ตามที่มีความจำเป็น กำลังทางทหารจะ สามารถนำมาใช้ในการคุ้มครอง ป้องกัน เรือสินค้าไทย ประชาชนชาวไทยที่โดยสารมากับเรือไทย/เรือ ต่างชาติและสิ่งของของคนเหล่านั้น เพื่อต่อต้านการกระทำการอันรุนแรงหรือผิดกฎหมายทั้งในและนอก น่านน้ำอาณาเขต และหากได้รับการยินยอมจากประเทศเจ้าของธงของเรือสินค้า กองทัพอาจให้การคุ้มกัน เรือสินค้าต่างชาติดำเนินภายใต้ขอบเขตของกฎหมายระหว่างประเทศ การคุ้มกันเรือสินค้า รวมถึง การ ควบคุมทะเลบริเวณชายฝั่ง (Coastal Sea Control) การป้องกันท่าเรือ (Harbor Defense) การรักษาความ ปลอดภัยท่าเรือ (Port Security) การป้องกันและต่อต้านทุ่นระเบิด (Countermine Operations) และการ ป้องกันรักษาภาวะแวดล้อม (Environmental Defense) นอกเหนือจากการปฏิบัติการในทะเลหลวง การ ปฏิบัติการดังกล่าวต้องการนำเรือผิวน้ำ อากาศยาน เรือดำน้ำ เครื่องมืออุปกรณ์ตรวจจับ อาวุธ หรือแม้แต่การใช้ ดาวเทียม และอาจรวมถึง โครงสร้างการบังคับบัญชา ทั้งบนบกและในทะเล และฐานการส่งกำลังบำรุง การคุ้มกันเรือสินค้าจะดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยการปฏิบัติการหลาย ๆ อย่าง (The Combination of Operations) การปฏิบัติการเป็นพื้นที่ (Area Operations) ทั้งบนบกและในทะเล เป็นการปฏิบัติที่ใช้ ใน การป้องกันกำลังของข้าศึกมิให้ได้ตำบลที่เหมาะสมทางยุทธวิธี ที่สามารถโจมตีเรือสินค้าของฝ่ายเดียวกัน/ ชาติพันธมิตรหรือเพื่อนบ้าน การปฏิบัติการนี้รวมถึง ระบบการตรวจการณ์ทางทะเล ที่สามารถให้ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับ ตำบลที่ของข้าศึก และการปฏิบัติการ โจมตีของข้าศึกต่อที่หมายบนบกและสิ่งอำนวยความสะดวก หากภัยคุกคามยังสามารถรอดจากการปฏิบัติการเป็นพื้นที่ได้ กำลังทางทหารจำเป็นต้องใช้ การคุ้ม กัน (Escort Operations) เข้ากำจัดและป้องกันภัยคุกคามดังกล่าว โดยทั่วไปแล้ว การคุ้มกันจะกระทำร่วมกับการ จัดขบวนคอนวอย (Convoy) โดยอาจจะคุ้มกันเรือเป็นลำ ๆ ไป หรือเป็นกลุ่มของเรือ ทั้งนี้แล้วแต่

วัตถุประสงค์ของแต่ละการปฏิบัติการนั้น การต่อต้าน/ป้องกันทุ่นระเบิด เป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จในการคุ้มกันเรือสินค้า และเป็นสิ่งจำเป็นในการปฏิบัติการคุ้มกัน ตัวอย่างการคุ้มกันเรือสินค้า ได้แก่ Operation EARNEST WILL ในปี ค.ศ. ๑๙๘๗ ที่เปลี่ยนธงสัญชาติของเรือสินค้า/เรือน้ำมันของคูเวตเป็นของประเทศอื่น เป็นต้น การปฏิบัติการในการป้องกันและรักษาสิ่งแวดล้อม เป็นการปฏิบัติที่ต้องประสานงานกับหน่วยงานที่รับผิดชอบต่าง ๆ หลายหน่วยงาน เพื่อป้องกัน หรือตอบสนองต่อปัญหาการสร้างมลพิษในทะเลทั้งในประเทศและนอกประเทศ ซึ่งปัญหาดังกล่าวจะมีผลกระทบต่อการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ เศรษฐกิจ และการทหาร

ฐ. การปฏิบัติการส่งกลับ (Recovery Operations) เป็นการปฏิบัติเพื่อ ค้นหา กำหนดตำบลที่ พิสูจน์ทราบ ช่วยเหลือและส่งกลับ กำจัดพล ศพ ผู้เสียชีวิต/ชิ้นส่วนของร่างกาย เครื่องมือ/อุปกรณ์ที่มีความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศชาติ การปฏิบัติการต่าง ๆ ดังกล่าวโดยทั่วไปเป็นงานที่ซับซ้อน ต้องการการวางแผนในรายละเอียดอย่างรอบคอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อปฏิบัติการในพื้นที่ที่ถูกยึดครอง โดยข้าศึก การปฏิบัติอาจจะมีลักษณะเป็นการปฏิบัติการพิเศษ ในทางลับหรือเปิดเผย การปฏิบัติการกู้ภัยอาจทำในอาณาเขตของฝ่ายเดียวกันในกรณีที่ประเทศที่เข้าปฏิบัติการไม่มีความสามารถในการ

ดำเนินการด้วยตนเอง ตัวอย่างของการปฏิบัติกู้ภัย ได้แก่ Operation FULL ACCOUNTING ที่เป็นการค้นหาและกู้ศพทหารสหรัฐ ฯ ที่สูญหายไปในสงครามเวียดนาม หรือกรณีการค้นหาและกู้ศพผู้เสียชีวิตกรณีเครื่องบินตกที่ภูเก็ต หรือกรณีค้นหาและกู้ศพชาวประมงในทะเลเมื่อเกิดพายุไต้ฝุ่นเกย์ เป็นต้น

ฑ. การปฏิบัติการแสดงกำลัง (Show of Force Operations) การปฏิบัติการนี้เป็นการแก้ปัญหา ด้วยการแสดงให้เห็นว่าการเพิ่มการวางกำลังรบ ทั้งนี้เป็นความพยายามที่จะแก้ไขสถานการณ์เฉพาะนั้น ๆ เพราะหากปล่อยให้เกิดขึ้นต่อไป อาจมีผลกระทบต่อผลประโยชน์และวัตถุประสงค์ของชาติได้

การจัดกำลังไปปฏิบัติการในประเทศอื่น จะเป็นการสร้างเครดิตให้กับประเทศของเรา ซึ่งอาจจะมีข้อตกลงและคำมั่นสัญญากับประเทศนั้น ๆ อยู่ก่อน เป็นการเพิ่มอิทธิพลในภูมิภาค และแสดงให้เห็นว่าจะแก้ปัญหาด้วยการใช้กำลัง หากมีความจำเป็น ธรรมชาติของการแสดงกำลังมีลักษณะเป็นการปฏิบัติการทางทหาร แต่มักจะสนับสนุนด้านการเมืองและการทหารพร้อม ๆ กัน การปฏิบัติการณ์จะมีอิทธิพลต่อรัฐบาลของประเทศอื่น หรือองค์กรทางการเมือง-การทหาร ทำให้ต้องเกรงต่อผลประโยชน์ของประเทศเรา รวมทั้งกฎหมายระหว่างประเทศ

การแสดงกำลัง เกี่ยวข้องกับการปรากฏของกำลังทางทหาร เพื่อสนับสนุนผลประโยชน์ตามนโยบายของชาติ หรือคำมั่นสัญญาที่มีไว้กับประเทศพันธมิตร หรือกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน การเมืองมีอิทธิพลต่อการแสดงกำลัง กำลังทหารที่ปฏิบัติการในการแสดงกำลังต้องปฏิบัติการภายใต้ข้อจำกัดทางกฎหมายและทางการเมือง กำลังทหารจะต้องประสานงานในการปฏิบัติการแสดงกำลังกับประเทศที่ถูกภัยคุกคาม การแสดงกำลังจึงเป็นการปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการใช้กำลังทหารในหลายรูปแบบ รวมทั้งการปฏิบัติการร่วม หรือการปฏิบัติการผสมกับนานาชาติ นอกจากนี้อาจรวมถึงการฝึกร่วม/ผสมด้วย

ตัวอย่างของการแสดงกำลัง ได้แก่ การปฏิบัติการ JTF-Philippines ที่ดำเนินการโดยสหรัฐฯ ฯ ในปี ค.ศ. ๑๙๘๕ ในการสนับสนุนประธานาธิบดี อาควิโน ในขณะที่กลุ่มต่อต้านพยายามล้มล้างรัฐบาลของฟิลิปปินส์ ระหว่างปฏิบัติการได้มีการจัดตั้งกำลังหน่วยรบพิเศษขนาดใหญ่ขึ้น โดยมีเครื่องบินขับไล่ของทอ.สหรัฐฯ ฯ บินลาดตระเวนเหนือฐานของกลุ่มต่อต้าน และมีเรือบรรทุกเครื่องบิน ๒ ลำ วางกำลังอยู่นอกฟิลิปปินส์ หรือการปฏิบัติการของสหรัฐฯ ฯ เมื่อครั้งที่จีนข่มขู่ได้หวั่น และทำการซ้อมรบบริเวณช่องแคบฟอร์โมซา

ค. การโจมตีและการจู่โจม (Strikes and Raids) การโจมตี (Strikes) เป็นการปฏิบัติการทางรุกที่ทำให้เกิดความเสียหาย ทำการยึดหรือทำลายเป้าหมาย เพื่อผลทางการเมือง การโจมตีอาจนำมาใช้ในการลงโทษประเทศหรือกลุ่มประเทศผู้รุกราน หรือสนับสนุนกฎหมายระหว่างประเทศ หรือป้องกันประเทศหรือกลุ่มประเทศเหล่านั้นในการกระทำการใด ๆ ในทางรุกราน การจู่โจม (Raids) ตามปกติเป็นการปฏิบัติการขนาดเล็ก ที่เกี่ยวกับการแทรกซึมอย่างรวดเร็วเข้าไปในพื้นที่ของข้าศึก เพื่อหาข้อมูลข่าวสาร ลวงข้าศึก หรือทำลายที่ตั้งสำคัญต่าง ๆ และเสร็จสิ้นด้วยแผนการถอนตัว สำหรับตัวอย่างของการโจมตี ได้แก่ Operation URGENT FURY ที่สหรัฐฯ ฯ ปฏิบัติการที่เกาะเกรนาดา ในปี ๑๙๘๓ ส่วนตัวอย่างของการจู่โจม ได้แก่ Operation EL DORADO CANYON การปฏิบัติการต่อลิเบีย ในปี ค.ศ. ๑๙๘๖ ที่ตอบโต้การก่อการร้ายที่วางระเบิดที่ตั้งทางทหารของสหรัฐฯ ฯ ในกรุงเบอร์ลิน สำหรับการจู่โจมนั้นมีรายละเอียดอยู่ในหลักนิยมของการปฏิบัติการยุทธสะเทินน้ำสะเทินบก การโจมตีเป็นการปฏิบัติของประเทศที่มีกำลังอำนาจทางทหารสูง การดำเนินการของไทยไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ หากแต่ต้องใช้การปฏิบัติการทางการทูตในการแก้ปัญหา สำหรับการจู่โจม ซึ่งเป็นการปฏิบัติการทางลับของหน่วยปฏิบัติการพิเศษ นั้นสามารถกระทำได้เมื่อมีความจำเป็นตามที่หน่วยเหนือจะสั่งการ

ณ. การสนับสนุนการก่อความไม่สงบ (Support to Insurgency) การก่อความไม่สงบเป็นการเคลื่อนไหวที่มีวัตถุประสงค์ในการล้มรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญของประเทศนั้น โดยการใช้กำลังเข้าดำเนินการอย่างเต็มรูปแบบ และทำให้เกิดความขัดแย้งทางทหารขึ้น รัฐบาลอาจให้การสนับสนุนการก่อความไม่สงบ เพื่อต่อต้านภัย/ระบบที่มากุศลต่อผลประโยชน์ของประเทศ กำลังทหารอาจช่วยสนับสนุนการส่งกำลังบำรุงและการฝึกให้กับกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบในการก่อความไม่สงบ ซึ่งตามปกติจะไม่ดำเนินการด้วยกำลังของตนเอง ตัวอย่างการสนับสนุนการก่อความไม่สงบ ได้แก่ การที่สหรัฐ ฯ สนับสนุนขบวนการมูจาฮิดีน ในการต่อต้านการที่โซเวียตบุกเข้าไปยึดอัฟกานิสถาน

๓. บทสรุป

การปฏิบัติการต่าง ๆ ที่กล่าวในบทนี้ เป็นการปฏิบัติที่นอกเหนือจากการทำสงครามที่มีรูปแบบแตกต่างกัน แม้ว่าความแตกต่างของแต่ละแบบของการปฏิบัติการจะมีผลต่อการวางแผน แต่ก็มีข้อพิจารณาในการวางแผนบางอย่างที่สามารถนำมาใช้กับการปฏิบัติการต่าง ๆ โดยต้องมีการให้ความรู้และการฝึกควบคู่กันไปด้วย รายละเอียดในการวางแผนนั้นจะกล่าวต่อไปในบทที่ ๔

บทที่ ๔

การวางแผนสำหรับการปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากการทำสงคราม

“ทหารอังกฤษกำลังเตรียมพร้อมสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ในไอร์แลนด์เหนือ ในขณะที่ทหารนอร์เวย์กำลังเตรียมที่จะไปปฏิบัติงานในมาเซโดเนีย เป็นงานพิเศษที่ใช้กำลังทหารในปริมาณที่น้อยที่สุดแทนที่จะใช้กำลังมากที่สุดในการจัดการกับภัยคุกคามที่ประจักษ์หน้ากันอยู่”

หลักนิยมสงครามพิเศษ, เม.ย. ๑๙๕๔

๑. กล่าวโดยทั่วไป

ในบทนี้จะกล่าวถึงปัจจัยในการวางแผน รวมทั้งการศึกษาและการฝึกอบรม เกี่ยวกับการปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากการทำสงคราม

๒. ข้อพิจารณาในการวางแผน (Planning Considerations)

การวางแผนสำหรับการปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากการทำสงคราม จะต้องดำเนินการในลักษณะเดียวกันกับการวางแผนในการทำสงคราม การวิเคราะห์ภารกิจ (Mission Analysis) และ การประมาณสถานการณ์ของผู้บังคับบัญชา (Command Estimate Process) จึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการวางแผนสำหรับการปฏิบัติการนอกเหนือจากการทำสงคราม เช่นเดียวกับที่ใช้ในการวางแผนทำสงครามต่าง ๆ ด้วยความสำคัญดังกล่าวขั้นตอนในการวางแผนจึงเป็นการตรวจสอบความหมาย (Development of a clear definition) ทำความเข้าใจ (Understanding) และประเมินค่าภัยคุกคามต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น (Appreciation of all potential threats) มีอยู่บ่อยครั้งที่ภัยคุกคามนั้นมีความสามารถที่โดดเด่น และมีจำนวนมากที่ไม่สมมูลกับกำลังของฝ่ายเราที่กำลังปฏิบัติการอยู่ ดังนั้นในการวางกำลังในช่วงแรกจึงจำเป็นต้องใช้ความพยายามในการหาข่าวกรองที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ประกอบในการวางแผน แม้ว่าโอกาสที่จะใช้กำลังทำการรบพุ่งกันในการปฏิบัติการนอกเหนือจากการทำสงครามแบบต่าง ๆ จะมีน้อยก็ตาม แต่ผู้บังคับบัญชาทหารจะต้องวางแผนให้มีกำลังทหารที่พร้อมที่จะเปลี่ยนไปปฏิบัติการด้านทำสงครามหรือการถอนตัวออกได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ในขณะที่ปฏิบัติการที่มีใช้การทำสงคราม ผู้บังคับบัญชาควรพิจารณาถึงความสามารถและสิ่งที่จะช่วยในการเปลี่ยนการวางกำลังใหม่ เพื่อนำไปใช้ในสถานการณ์อื่นหรือในการปฏิบัติการอื่น

ก. ความเป็นหนึ่งเดียวกันของหน่วย (Unit Integrity) ผู้วางแผนควรพยายามรักษาการรวมตัว/ความเป็นหนึ่งเดียวกันภายในหน่วยไว้ กำลังทางทหารจะได้รับการฝึกมาเป็นหน่วยเดียวกันมีความสามัคคีเป็นหนึ่ง ทำให้สามารถปฏิบัติการได้ดีเป็นอย่างดี ภายใต้หลักปฏิบัติต่าง ๆ ที่กำหนดให้ โดยมีการปรับตัวให้เข้าภารกิจที่ได้รับมอบและสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ดังนั้นเมื่อกำลังพลและสิ่งอำนวยความสะดวกใน

การปฏิบัติการต่าง ๆ ถูกถอนกลับออกไป ประสิทธิภาพของการปฏิบัติการย่อมต้องลดลง และหากจัดกำลังไปใช้โดยไม่มีกำหนดหลักปฏิบัติหรือหลักนิยมในการดำเนินการ กำลังที่นำไปใช้ก็จะไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และต้องใช้เวลาานกว่าจะปรับตัวให้เข้ากับความต้องการของการปฏิบัติการกิจได้ ซึ่งไม่เพียงแต่จะทำให้การปฏิบัติให้บรรลุภารกิจมีความยุ่งยากมากขึ้นแล้ว ก็จะมีผลกระทบต่อการป้องกันตนเองของกำลังทหารนั้นด้วย แม้ว่าจะมีข้อจำกัดด้านการเมืองมาเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการ ทำให้ไม่สามารถใช้กำลังขนาดใหญ่เข้าปฏิบัติการได้ ผู้บังคับบัญชาทหารจึงต้องเลือกใช้กำลังที่มีขนาดเล็กที่มีโครงสร้างภายในที่เหมาะสม รวมทั้งได้รับการฝึกและสามารถทำงานได้เข้ามาปฏิบัติงาน นอกจากนี้เมื่อส่งกำลังเข้าไปปฏิบัติการ กำลังนั้นอาจต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับการสู้รบ ผู้บังคับบัญชาควรมีกำลังที่มีขีดความสามารถในการรบอยู่ด้วย รวมทั้งหน่วยต้องมีโอกาสได้รับการฝึกและจัดทำหลักปฏิบัติสำหรับการปฏิบัติการขึ้นและหากไม่สามารถดำรงความเป็นหนึ่งเดียวกันของหน่วยได้ จะต้องเตรียมให้พร้อมที่จะส่งหน่วยออกไปปฏิบัติงานตามลำพังได้ด้วย การแยกหน่วยออกไปปฏิบัติงานเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ตามปกติ ดังนั้นหน่วยที่แยกออกไปจึงมีความจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนด้านธุรการและการส่งกำลังบำรุงเช่นเดียวกับการปฏิบัติการตามปกติ

ข. การรวบรวมข้อมูลข่าวสาร/ข่าวกรอง (Intelligence and Information Gathering)

การปฏิบัติการนอกเหนือจากการทำสงครามต้องการการปฏิบัติด้านการข่าวกรองจากทุกแหล่งข่าว และต้องมีวินัยในการดำเนินการ หน่วยสนับสนุนด้านการข่าวเพียงหน่วยเดียวไม่สามารถสนับสนุนความต้องการข่าวสารทั้งหมดได้อย่างเพียงพอ

การใช้ยานตรวจการณ์ที่มีคนขับและไม่มีคนขับในการหาข่าว (Manned and Unmanned aerial intelligence sensors) โดยอาศัยอุปกรณ์ตรวจจับบนยานเป็นหลัก ทั้งนี้รวมทั้ง การใช้ดาวเทียมหาข่าว ซึ่งสามารถให้ข้อมูลข่าวสารที่มีค่าต่อการปฏิบัติ ในขณะที่ยังไม่มีหน่วยงานหรือระบบการข่าวอยู่ในพื้นที่ นอกจากนี้ การนำระบบตรวจสอบระยะไกลจากดาวเทียม และระบบข้อมูลทางภูมิศาสตร์ (Remote Sensing & Geographic Information System หรือ GIS) ซึ่งเป็นเทคนิคใหม่ที่ใช้การประเมินผลข้อมูลทางดิจิทัล จะให้ข้อมูลสภาพภูมิประเทศ ลักษณะอากาศและปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่จำเป็นต่อการปฏิบัติการนอกเหนือจากการทำสงครามได้ ข้อมูลจากดาวเทียมสามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงแก้ไขแผนที่ที่เก่าล้าสมัยและให้ข้อมูลที่ทันสมัยของสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวกและสิ่งกีดขวางในการปฏิบัติงานทางทหารต่าง ๆ ได้ เครื่องมือตรวจจับบนดาวเทียมหรืออากาศยาน สามารถใช้ในการตรวจสอบการเคลื่อนย้ายกำลังบนพื้นโลกและช่วยในการยืนยันการปฏิบัติตามสนธิสัญญาต่าง ๆ นอกจากนี้ระบบการสื่อสารดาวเทียมยังให้ความปลอดภัย และมีความเชื่อถือได้ในการแจกจ่ายข้อมูลข่าวสาร ไปยังที่ซึ่งมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการสื่อสารจำกัดหรือยังไม่มีเลยได้

การปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากการทำสงครามที่ดำเนินการภายนอกประเทศนั้น การหาข่าวด้วยคน (Human Intelligence: HUMINT) อาจจะเป็นแหล่งที่ให้ข้อมูลที่มีประโยชน์มากที่สุด แต่อย่างไรก็ตามสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำการหาข่าวด้วยคน อาจจะไม่พร้อมเมื่อกำลังรบเข้าไปถึง

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องก่อตั้งให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ การหาข่าวด้วยคน สามารถเสริมการหาข่าวจากแหล่งข่าวประเภทอื่น ในด้านจิตวิทยา ในขณะที่แหล่งข่าวประเภทอื่นทำไม่ได้ ตัวอย่างเช่น ถ้าหากเราสามารถถ่ายภาพทางอากาศขณะบินอยู่เหนือเมือง ๆ หนึ่งได้ (Overhead Imagery) ก็อาจสามารถทำนายจำนวนประชากรที่อาศัยรวมกันอยู่ในเมืองนั้นได้ แต่ไม่สามารถวัดในด้านสภาพจิตใจ แรงจูงใจและความกระตือรือร้นของคนในเมืองนี้ได้ นอกจากนี้ในเมืองที่ห่างไกลความเจริญ กำลังที่เป็นปรปักษ์กันอาจไม่นิยมใช้ระบบสื่อสารทางวิทยุ ทำให้กำลังด้านการข่าวของเราไม่สามารถใช้การดักฟังการสื่อสารได้ ดังนั้น การหาข่าวด้วยคน จึงเป็นสิ่งที่จะต้องนำมาใช้เสริมการหาข่าวทางสัญญาณ (Signal Intelligence) และการถ่ายภาพทางอากาศ ซึ่งเรามักจะใช้เป็นหลักในการผลิตข่าวกรองที่มีความเที่ยงตรงมากที่สุด

หัวข้อข่าวสารสำคัญเฉพาะ (Specific essential elements of information) เป็นสิ่งซึ่งกำหนดแนวทางการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลในการปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากการทำสงคราม ที่อาจจะมีเป้าหมายที่แตกต่างกับการทำสงคราม ในขณะที่ทำสงครามการรวบรวมข้อมูล จะคิดถึงปัจจัยทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับขีดความสามารถทางทหารของข้าศึก อย่างไรก็ตามการรวบรวมข้อมูลในการปฏิบัติทางทหารนอกเหนือจากการทำสงคราม อาจจะต้องเน้นความเข้าใจในเรื่องปัจจัยทางการเมือง วัฒนธรรม และเศรษฐกิจ ที่มีผลกระทบต่อสถานการณ์ในขณะนั้น การรวบรวมข้อมูลข่าวสารและการวิเคราะห์ในการปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากการทำสงคราม ต้องแสดงให้เห็นถึงปัญหาอย่างละเอียด โดยเฉพาะปัญหาที่มักจะไม่มีพบบ่อยนักในการทำสงคราม การดำเนินการอาจต้องการผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา หรือสาขาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาวะแวดล้อมของคนในสังคม เช่น วัฒนธรรม การเมือง ศาสนา เศรษฐกิจ และปัจจัยด้านการมองคุณค่าของตนเองของประชาชน เพื่อให้ผู้เข้าไปหาข่าวสามารถวางตัวได้ถูกต้องในภาพพจน์ที่เป็นตามกฎหมาย นอกจากนี้การรวบรวมข้อมูลข่าวสารจะต้องเน้น โครงสร้างของการขนส่งในพื้นที่เป้าหมาย ทั้งในด้านขีดความสามารถและข้อจำกัดต่าง ๆ ของ ท่าเรือ ท่าอากาศยาน และระบบขนส่งทางบกอื่น ๆ ที่ทำให้การจัดการด้านข้อมูลข่าวสารทำได้รวดเร็ว

ในการปฏิบัติการทางทหารนอกเหนือจากการทำสงคราม จะเกี่ยวข้องอย่างมากกับองค์กรเอกชน (NGOs) และองค์กรพลเรือนอาสาสมัครต่าง ๆ (Private Voluntary Organizations: PVOs) รวมทั้งการปฏิบัติการต่าง ๆ ขององค์กร การสหประชาชาติ ดังนั้นการปฏิบัติการด้านการข่าวจึงควรใช้คำว่า การรวบรวมข้อมูลข่าวสารมากกว่าคำว่าข่าวกรอง และคำว่า การรวบรวมข้อมูลข่าวสาร ยังเหมาะสำหรับใช้ในการปฏิบัติการรักษาสันติภาพ เนื่องจากการรักษาสันติภาพ ผู้ปฏิบัติจะต้องมีความเปิดเผย (Overt) เป็นกลาง (Neutral) และมีความยุติธรรม/ไม่เข้าข้างฝ่ายใด (Impartial) สำหรับองค์กรที่มีไม่องค์กรทางทหารอาจจะถูกนำมาใช้เป็นแหล่งข่าวให้กับการปฏิบัติการได้ องค์กรเหล่านี้อาจทราบที่กำลังทหารที่มาปฏิบัติหน้าที่ กำลังพยายามที่จะใช้หน่วยงานของเขาในการรวบรวมข้อมูลข่าวสาร หรือทำให้หน่วยงานต้องทำหน้าที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ไม่เปิดเผยให้ NGOs และ PVOs โดยธรรมชาติแล้วจะมีความคุ้นเคยกับวัฒนธรรม ภาษา และความละเอียดอ่อนในเรื่องต่าง ๆ ของประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างดี ซึ่งข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้จะมีประโยชน์ต่อผู้บังคับบัญชาทหารเป็นอย่างมาก เพราะจะช่วยให้ปฏิบัติการกิจได้โดยไม่ต้องใช้กำลังเหมือนกับการ

ทำลายล้างศัตรู แต่จะเป็นการเข้าไปให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนในพื้นที่/ของต่างประเทศ การใช้คำว่าการรวบรวมข้อมูลข่าวสาร จะทำให้กำลังทหารสามารถส่งเสริมการติดต่อประสานงานกับองค์กรอื่น ๆ ได้ดี และได้ประโยชน์จากความรู้ที่องค์กรเหล่านี้มีอยู่

การต่อต้านการข่าวกรอง (Counterintelligence Operations) เป็นการปฏิบัติการอย่างหนึ่งของการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม ซึ่งมีความสำคัญเท่า ๆ กับการต่อต้านการข่าวกรองที่ปฏิบัติในการทำสงคราม แม้ว่าอาจจะไม่สามารถระบุภัยคุกคามได้อย่างเด่นชัด แต่การป้องกันกำลังที่ปฏิบัติการกิจยังมีความจำเป็นที่จะต้องป้องกันมิให้ข่าวสารสำคัญของฝ่ายเดียวกันรั่วไหลออกไป สำหรับการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามนั้นจะเป็นการต่อต้านความพยายามของฝ่ายตรงข้ามที่จะใช้การหาข่าวด้วยคน สมาชิกของกลุ่ม NGOs และ PVOs ที่ทำงานอย่างใกล้ชิดกับฝ่ายเราอาจจะส่งข้อมูลข่าวสารของฝ่ายเราทั้งที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องไปให้กับฝ่ายตรงข้ามได้ ทำให้ฝ่ายตรงข้ามสามารถขีดขวางการปฏิบัติการกิจของฝ่ายเราได้ ประชาชนในพื้นที่อาจสามารถเข้าถึงกำลังทหารฝ่ายเราและฐานทัพด้วยการให้บริการ ซักรีด หรือการทำอาหาร ประชาชนเหล่านี้สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กับฝ่ายตรงข้ามได้ จากข้อมูลการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับกำลังทหารของเรา หรือประชาชนเหล่านั้นก็เป็นฝ่ายตรงข้ามเสียเอง ผู้บัญชาการทหารต้องคำนึงถึงโอกาสที่จะเกิดขึ้นเช่นเดียวกันกับข้อมูลข่าวสารทางยุทธการ และต้องหามาตรการในการป้องกัน/ต่อต้านให้เหมาะสม เจ้าหน้าที่ต่อต้านการข่าวกรองต้องทำการประเมินค่าภัยคุกคาม และแนะนำแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมให้กับผู้บังคับบัญชา นอกจากนี้การต่อต้านการข่าวกรองยังมีความสำคัญเท่า ๆ กันกับในการปฏิบัติการนอกเหนือจากการทำสงครามที่ใช้กำลังพลจากหลาย ๆ ประเทศผสมกัน (Multinational MOOTW) ที่ต้องมีการกำหนดหลักปฏิบัติ และการป้องกันข่าวสารไม่ว่าจะเป็นการป้องกันการรั่วไหล การนำส่ง การแจกจ่ายเอกสารลับหรือปกปิด หรือข้อมูลข่าวสารที่ล่อแหลม ไปให้กับกำลังทหารของประเทศต่าง ๆ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่การปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม ผู้บัญชาการทหารร่วมจะต้องตื่นตัวต่อโอกาสที่การปฏิบัติการด้านข่าวกรองอย่างลับ ๆ อาจเกิดจากกำลังทหารของชาติที่มาปฏิบัติงานร่วมกับเรา การวางแผนในการต่อต้านการข่าวกรองและการปฏิบัติการจะต้องตื่นตัวและเตรียมเผชิญกับเหตุการณ์ดังกล่าวนี้ไว้เสมอ

นอกจากนี้ ต้องไม่มองข้ามความสำคัญของการจัดทำแผนที่และรายละเอียดเกี่ยวกับภูมิประเทศ โดยเฉพาะในการปฏิบัติการร่วมกับหลายประเทศ (Multinational Operations) ซึ่งจำเป็นต้องใช้แผนที่และข้อมูลสนับสนุน รวมทั้งจุดอ้างอิงและระบบกำหนดตำบลที่ต่าง ๆ ความแม่นยำ สเกลและคุณค่าของแผนที่ต่างประเทศ อาจจะแตกต่างจากที่กำลังของเรามี ดังนั้น ความจำเป็นในการใช้แผนที่ที่มีคุณภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญในการปฏิบัติการ

ค. การปฏิบัติการร่วมกับหลายประเทศ (Multinational Operations) การวางแผนในการปฏิบัติการร่วมกับหลายประเทศ จำเป็นต้องพิจารณาลักษณะต่าง ๆ ได้แก่

การพิจารณาวางแผนปฏิบัติการร่วมกับหลายประเทศ

การพิจารณาด้านการเมือง (Political Considerations)

ปัญหาด้านภาษา (Language Barriers)

พื้นฐานด้านวัฒนธรรม (Culture Backgrounds)

ขีดความสามารถทางทหารและการฝึก (Military Capabilities and Training)

ความเข้ากันได้ของเครื่องมือและอุปกรณ์ (Equipment Interoperability)

การประสานงานด้านระบบส่งกำลังบำรุง (Logistic Support System Coordination)

เมื่อวางแผนปฏิบัติการที่มีหลายประเทศมาเกี่ยวข้อง (Multinational partners) ผู้บังคับบัญชากำลังทหารร่วม ควรกำหนด/มอบหมายภารกิจ โดยยึดถือขีดความสามารถของแต่ละประเทศเป็นหลัก แต่ละประเทศมีอิทธิพลจากการเมือง/ข้อพิจารณาทางการเมืองของตนเองที่แตกต่างกัน จึงเป็นตัวกำหนดระดับของการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามของประเทศเหล่านี้ และบางประเทศที่เข้าร่วมการปฏิบัติการอาจจะมิใช่ประเทศที่มีข้อตกลงเป็นพันธมิตรกับประเทศของเราก็ได้และบางประเทศอาจจะเป็นปรปักษ์กับอีกประเทศหนึ่งซึ่งเข้าร่วมปฏิบัติงานด้วยกันอยู่ก่อนแล้วก็ได้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้วางแผนต้องคำนึงถึงและต้องทำให้ทุกประเทศสามารถปฏิบัติงานร่วมกันได้ ไม่ว่าจะเป็นการเข้ากันได้ของคนและอุปกรณ์ (Interoperability) การเปิดเผยข้อมูลซึ่งกันและกัน (Foreign Disclosure) และการต่อต้านการข่าวกรองดังที่กล่าวไว้ในตอนต้น ผู้วางแผนจะต้องเร่งตรวจสอบปัญหาและกำหนดแนวทางในการประสานงานกันในหมู่ประเทศเหล่านี้ เพื่อให้แน่ใจว่าแต่ละประเทศมีสิ่งอำนวยความสะดวก เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ พร้อมทั้งจะปฏิบัติการให้สำเร็จลุล่วงไปได้

ผู้บัญชาการทหารร่วมควรจะต้องวางแผนให้มีการเพิ่มความต้องการด้านการติดต่อประสานงานและการให้คำแนะนำเพิ่มมากขึ้น เมื่อมีการปฏิบัติการร่วมกับหลายประเทศ ปัญหาด้านภาษาที่ใช้ติดต่อกัน พื้นฐานทางวัฒนธรรมที่ต่างกัน และความแตกต่างกันในด้านขีดความสามารถทางทหารและการฝึก อาจทำให้การประสานงานระหว่างกันต้องค่อยประสิทธิภาพลงไป การเข้ากันได้ของอุปกรณ์และการประสานงานในระบบการส่งกำลังบำรุงที่แตกต่างกันต้องได้รับการพิจารณาในการกำหนดภารกิจและพื้นที่ปฏิบัติการ ทีมผู้ติดต่อประสานงานต้องมีเจ้าหน้าที่ที่เพียงพอ มีระบบและการจัดการที่ดี ได้รับการฝึกและมีอุปกรณ์เครื่องมือครบครันสำหรับแก้ปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าว แม้ว่าผู้บังคับบัญชาอาจจะไม่นิยมให้ทีมติดต่อประสานงานไปประจำกับหน่วยใดโดยเฉพาะ แต่สำหรับการปฏิบัติการที่นอกเหนือจากการทำสงครามที่มีกำลังหลาย ๆ ชาติเข้าร่วม การใช้ทีมติดต่อประสานงานเป็นสิ่งสำคัญมาก ที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพและ

การปฏิบัติภารกิจให้สำเร็จ หน่วยรบพิเศษที่มีขีดความสามารถด้านภาษา มีการฝึกในสภาพความแตกต่าง ด้านวัฒนธรรม ความคุ้นเคยต่อการเปลี่ยนพื้นที่ปฏิบัติการ และเน้นการปฏิบัติเป็นหน่วยเล็ก ๆ ทำให้หน่วยรบพิเศษเป็นกำลังหลักในการสนับสนุนการปฏิบัติการร่วมกับหลายประเทศ

ง. การสั่งการและการควบคุม (Command and Control: C2) ไม่มีคำสั่งการและการควบคุมที่ดี ที่สุดและสามารถใช้ได้กับทุกแบบของการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม ผู้บังคับบัญชาทหารและหน่วยย่อยควรมีความอ่อนตัวที่สามารถปรับปรุงแก้ไขการสั่งการและการควบคุม การปฏิบัติ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับทุกสถานการณ์และทำให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวกันของกำลังทหาร ผู้วางแผนด้านการสื่อสารจะต้องเตรียมให้พร้อมสำหรับการเปลี่ยนแปลงภารกิจ ซึ่งอาจจะต้องเปลี่ยนแบบและความเร่งด่วนในการสนับสนุนต่าง ๆ และความเข้ากันได้ของระบบสื่อสารเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญมากต่อความสำเร็จในการปฏิบัติการ

การปฏิบัติการที่มีเพียงประเทศของเราเพียงประเทศเดียว ความต้องการในการสั่งการและการควบคุมอาจจะเปลี่ยนแปลงไปตามความจำเป็นในการประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานของพลเรือนหรือองค์กรเอกชนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติกรนั้น ไม่ว่าจะอยู่ในประเทศหรือในต่างประเทศก็ตาม ยกตัวอย่างเช่น การสั่งการและการควบคุมในกรณีของการปฏิบัติงานกับหน่วยงานของพลเรือน จะต้องเน้นความพยายามในการร่วมมือร่วมใจให้เป็นทีมงานที่เป็นหนึ่งเดียวกัน โดยมีระบบสื่อสารที่เชื่อมโยงกับหน่วยงานของรัฐอย่างเหมาะสม ในกรณีของการเกิดสาธารณภัย/ภัยพิบัติต่าง ๆ การสื่อสารตามปกติอาจถูกตัดขาด หน่วยงานพลเรือนอาจจำเป็นต้องพึ่งระบบสื่อสารสำรอง และหากระบบสื่อสารสำรองชำรุดไปด้วย ระบบสื่อสารของทหารจะเป็นเพียงระบบเดียวที่สามารถใช้งานได้ ดังนั้น ผู้บัญชาการทหารจึงควรเตรียมการที่จะเชื่อมต่อระบบสื่อสารให้สามารถใช้ได้กับของพลเรือนด้วย และในกรณีที่กำลังทหารของเราต้องออกไปปฏิบัติงานนอกประเทศตามลำพัง เช่นกรณีไปช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้าน สถานการณ์อาจทำให้มีความจำเป็นที่จะต้องเชื่อมต่อสื่อสารกับหน่วยพลเรือนของประเทศนั้นและหน่วยงานระหว่างประเทศด้วย นอกจากนี้ การวางแผนการสื่อสารจะต้องพิจารณาถึงกรณีที่กำลังของเราต้องยกเลิกการปฏิบัติการ และจะต้องส่งมอบหน้าที่ให้กับหน่วยงานอื่น เช่น องค์กรสหประชาชาติ หรือ องค์กรเอกชนอื่น ๆ ดังนั้นควรจะต้องมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าถึงระบบต่าง ๆ ที่จะต้องเหลือทิ้งไว้ให้กับหน่วยงานที่มารับหน้าที่ต่อให้สามารถทำงานต่อไปได้

การจัดระบบสั่งการและควบคุมในการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม โดยเฉพาะสำหรับการปฏิบัติการร่วมกับหลายประเทศนั้น มีแนวทางอยู่หลายวิธี แต่สิ่งที่ผู้วางแผนต้องคำนึงถึง คือ การแผ่ขยายเครือข่ายการสื่อสารให้ครอบคลุมกำลังทหารที่มาปฏิบัติการทุกประเทศ แนวทางที่มีประสิทธิภาพในการสั่งการและการควบคุมการปฏิบัติการของทหารจากหลายประเทศ ประกอบด้วย:

- **การจัดระบบภายใต้การสั่งการและการควบคุมของประเทศผู้นำ (The Lead Nation Option)** ประเทศผู้นำ หมายถึง ประเทศที่ตกลงรับหน้าที่ในการเป็นผู้นำในการปฏิบัติการนอกเหนือจากการ

ทำสงคราม ให้เป็นไปตามความต้องการของนานาชาติ ตามปกติประเทศผู้นำจะเตรียมกำลังหลัก ผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่ฝ่ายเสนาธิการ สำหรับใช้ในการควบคุมการปฏิบัติการทั้งหมด ในขณะที่ประเทศอื่น ๆ จะจัดกำลังของตนมาขึ้นการควบคุมบังคับบัญชาทางยุทธการกับผู้บังคับบัญชาทหารของประเทศที่เป็นผู้นำ และจัดฝ่ายเสนาธิการของตนเข้ามาเสริมในกองบัญชาการนั้น ๆ ทำให้เกิดเอกภาพในการบังคับบัญชา อีกทั้งยังทำให้ประเทศผู้นำการปฏิบัติการสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ทางการทหารในการประสานงานร่วมกันระหว่างกำลังทหารของประเทศต่าง ๆ ได้ รวมทั้งสามารถจัดตั้งหน่วยกำลังที่จะใช้งาน และสร้างความเข้าใจกันในการปฏิบัติให้บรรลุจุดมุ่งที่นานาชาติได้กำหนดไว้

- **การจัดระบบการสั่งการและการควบคุมแบบขนาน (The Parallel Option)** เป็นแนวทางที่ช่วยให้ประเทศต่าง ๆ ที่จัดกำลังเข้าร่วมปฏิบัติการสามารถดำรงการควบคุมทางยุทธการต่อกำลังของตนได้มากกว่าแบบแรก องค์กรที่กำหนดนโยบาย เช่น องค์กรสหประชาชาติจะเป็นผู้เลือกผู้บังคับบัญชาทหารสำหรับเป็นผู้นำในการปฏิบัติการ โดยทุกประเทศจัดเจ้าหน้าที่/คณะเสนาธิการของตนเป็นผู้แทนในลักษณะที่เสมอภาคกัน ผู้บังคับบัญชาของกำลังทหารจะควบคุมทางยุทธการต่อกำลังจากประเทศต่าง ๆ ที่มาร่วมปฏิบัติการ แต่ในภาพรวมแล้วจะมีระดับที่น้อยกว่าการควบคุมทางยุทธการแบบ Lead nation Option

- **การจัดระบบการสั่งการและการควบคุมโดยใช้อำนาจทางทหารที่เป็นพันธมิตรกันในภูมิภาค (The Regional Alliance Option)** การจัดแบบนี้ขึ้นอยู่กับขีดความสามารถของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคในการเป็นผู้นำในกลุ่มประเทศที่มาร่วมปฏิบัติการ การสั่งการและการควบคุมการปฏิบัติการของพันธมิตรในภูมิภาคอาจจะอยู่ภายใต้การนำของประเทศที่เป็นผู้นำในภูมิภาคนั้น องค์กรทางทหารที่มีอยู่แล้วอาจจะนำระบบ C2 ที่มีอยู่มาใช้ในการปฏิบัติการที่นอกเหนือจากการทำสงครามได้ เช่น องค์กรสนธิสัญญาป้องกันแอตแลนติกเหนือ (นาโต้) มีโครงสร้างการสั่งการและควบคุมที่ออกแบบไว้สำหรับใช้ในการทำสงคราม แต่อย่างไรก็ตามสามารถนำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม

จ. กิจการด้านมวลชน (Public Affairs)

เครือข่ายการสื่อสารดาวเทียม ได้ช่วยให้การทำข่าวของสื่อมวลชนมีความครอบคลุมพื้นที่ได้ทั่วโลก ทำให้การวางแผนในด้านที่เกี่ยวกับการกิจการมวลชนทวีความสำคัญมากขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมา และเป็นสิ่งที่สำคัญเป็นอย่างมากอย่างยิ่ง โดยเฉพาะกับการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม ซึ่งอาจถูกกระหนาบจากทางด้านการเมืองได้ง่าย การรายงานของสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของประชาชน ซึ่งอาจจะมีผลกระทบให้การปฏิบัติการต้องสำนึกอยู่เสมอว่าจะต้องเป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และที่สำคัญที่สุดจะมีผลกระทบต่อความสำเร็จและความล้มเหลวของการปฏิบัติการ ความรวดเร็วที่สื่อมวลชนสามารถรวบรวมข้อมูลและถ่ายทอดข้อมูลออกไปทำให้ประชาชนบนโลกสามารถรับรู้ข่าวสารและคอยระวังเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ในทันที หรืออาจจะก่อนเวลาเสียอีก ผู้บังคับบัญชาทหาร รวมทั้ง นาย

ทหารกิจการพลเรือนควรจะได้เตรียมแผนด้านกิจการมวลชนให้มีความถูกต้องและชัดเจนไว้ให้พร้อม เพื่อที่จะลดผลกระทบในทางลบที่จะมีต่อการปฏิบัติการทางทหาร

แผนด้านมวลชน ควรให้โอกาสในการรายงานแบบเปิดและเป็นอิสระ ต่อคำถามของ สื่อมวลชน โดยพยายามให้เปิดเผยข้อมูลให้มากที่สุดและให้มีเวลาตายในการรายงานน้อยที่สุด รวมทั้ง ต้องสร้างบรรยากาศที่ดีระหว่างผู้บังคับบัญชาทหารกับผู้รายงานข่าว เพราะจะช่วยส่งเสริมให้การปฏิบัติการกับการให้ข่าวสารมีความสมดุลกัน แผนด้านมวลชนที่มีประสิทธิภาพจะกำหนดวิธีการสื่อสารในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติการ และตอบสนองความต้องการของกองทัพในการเผยแพร่ข่าวสารต่อสื่อมวลชน นอกจากนี้การวางแผนด้านมวลชนยังช่วยในการป้องกันกองกำลังทางทหาร ด้วยการให้ความปลอดภัยที่แหล่งข่าว และระมัดระวังต่อความปลอดภัยทางยุทธการ รวมทั้งความพยายามของสื่อมวลชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารลับทางทหาร แผนด้านมวลชนจะต้องครอบคลุมหรือตอบสนองต่อโอกาสที่สื่อมวลชนจะเสนอหรือวิเคราะห์ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องด้วย โดยต้องมีการปฏิบัติในการแก้ไขข่าวที่ผิดพลาดหรือการพลาดการเสนอข่าว ดังนั้นการประสานงานระหว่างทหารกับสื่อมวลชนจึงมีความสำคัญมาก ที่ไม่อาจจะละเลยได้

ฉ. กิจการพลเรือน (Civil Affairs)

หน่วยปฏิบัติการด้านกิจการพลเรือน จะต้องประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ หลายสาขา ซึ่งสามารถสนับสนุนการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม ชีดความสามารถในการปฏิบัติการด้านกิจการพลเรือนตามปกติจะช่วยสนับสนุนความต้องการทางยุทธการ หน่วยกิจการพลเรือนจะต้องให้ข้อมูลการประเมินหรือวิเคราะห์เกี่ยวกับโครงสร้างด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ ของพลเรือน ช่วยเหลือในการหาที่หลบภัยชั่วคราวและทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานระหว่างหน่วยงานทางทหารกับองค์กรเอกชนต่าง ๆ และองค์กรอาสาสมัครพลเรือนต่าง ๆ ซึ่งอาจรวมถึงการดำรงความสัมพันธ์กับประเทศพันธมิตรหรือเพื่อนบ้านด้วย รวมทั้งองค์กรเอกชนระหว่างประเทศด้วย หน่วยงานด้านกิจการพลเรือนต้องสามารถสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือมีผลกระทบต่อปฏิบัติการทางทหาร เช่น วัฒนธรรม โครงสร้างทางสังคม ระบบเศรษฐกิจ ภาษา และขีดความสามารถในการสนับสนุนของเจ้าของประเทศ กิจการพลเรือนอาจเกี่ยวข้องกับการใช้กำลังทหารในการปฏิบัติกิจ ซึ่งมักจะเป็นความรับผิดชอบของรัฐบาลประเทศนั้น ๆ โดยเลือกการนำกำลังไปใช้ให้เหมาะสมกับกิจที่ต้องปฏิบัติด้านกิจการพลเรือน

ข. การปฏิบัติการจิตวิทยา (Psychological Operations: PSYOPs)

หน่วยทหารที่ปฏิบัติการด้านจิตวิทยาเป็นหน่วยที่สำคัญในการสนับสนุนการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม การปฏิบัติการจิตวิทยาของทหารจะประกอบด้วย การวางแผนขั้นตอนการปฏิบัติส่งข่าว เกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งข่าวที่ถูกส่งโดยหน่วยปฏิบัติการจิตวิทยาทางทหารนั้น ต้องการข้อมูลที่สะท้อนให้เห็นทัศนคติและพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย ข้อมูลข่าวสารอาจประกอบด้วย

ข้อมูลด้านความปลอดภัย สุขภาพ การบริการของสาธารณะ และข่าวสารที่มีผลต่อภาพพจน์กับต่างประเทศ เกี่ยวกับการปฏิบัติการของทหาร ดังนั้นหน่วยกำลังทหารที่ปฏิบัติการจิตวิทยาต้องให้ความสนใจและพยายามเข้าไปควบคุมหรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อสื่อสารมวลชนในพื้นที่ปฏิบัติการ เช่น โทรทัศน์ และวิทยุ

ข. การประสานงานกับกลุ่มองค์กรเอกชนและกลุ่มอาสาสมัครพลเรือน (Coordination With NGOs and PVOs) ในการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม ผู้บังคับบัญชาหน่วยทหารควรจะต้องเตรียมการในการประสานงานกับพลเรือนและหน่วยทางทหารอื่น ๆ หลักการที่สามารถทำได้คือ การก่อตั้งหน่วยประสานงาน ที่เรียกว่า ศูนย์ปฏิบัติการระหว่างพลเรือนและทหาร (Civil-Military Operations Center: CMOC) ซึ่งโครงสร้างของศูนย์นี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ว่ามีความจำเป็นต้องใช้กำลังและขนาดของศูนย์อย่างไร หากมีความจำเป็นต้องร่วมปฏิบัติการกับต่างประเทศ ต้องมีการประสานงานกับองค์กรเอกชนและกลุ่มอาสาสมัครพลเรือนของประเทศนั้น ๆ ด้วย โดยที่ต้องพิจารณาอิทธิพลของหน่วยเหล่านี้ที่มีต่อความสำเร็จในการปฏิบัติการ แม้ว่าการลงนามในข้อตกลงต่าง ๆ ระหว่างกันอาจจะไม่มีความจำเป็น แต่ข้อตกลงต่าง ๆ จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาความร่วมมือและประสิทธิภาพในการปฏิบัติการ ข้อตกลงอาจทำในรูปแบบของ บันทึกช่วยจำหรือบันทึกเพื่อความเข้าใจกันทั้งสองฝ่าย

ค. การปฏิบัติการระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ (Interagency Operations) การปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามมักจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับกระทรวง ทบวง กรม และหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐ อยู่เป็นประจำ หน่วยงานภายในประเทศสำคัญ ๆ ที่มีหน้าที่ในการกู้ภัยแก้ปัญหาภัยพิบัติต่าง ๆ รวมทั้งการปฏิบัติการต่อต้านการก่อการร้ายต่าง ๆ มีอยู่มากมายหลายหน่วยงาน การประสานงานที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้สามารถปฏิบัติการได้อย่างดีและการปฏิบัติการจะช่วยสนับสนุนวัตถุประสงค์ทางการเมือง

ด. ความต้องการด้านกฎหมาย (Legal Requirements) ในการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม ต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมาย ผู้ปฏิบัติจึงจำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายเป็นที่ปรึกษา ในเรื่องต่าง ๆ ตามตารางข้างล่างนี้

การปฏิบัติการที่ต้องการผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย

ผู้พลัดถิ่น (Refugees)

พลเมืองที่ไร้ที่อยู่และพลัดถิ่นฐาน (Displaced and detained civilians)

กฎหมายที่เกี่ยวกับการเงิน/ภาษี (Fiscal law)

กฎการปะทะ (Rules of Engagement)

การปฏิบัติการจิตวิทยา (Psychological operations)

การกิจการพลเรือน (Civil affairs)

การสนับสนุนด้านการแพทย์ (Medical support)

วัฒนธรรม ประเพณี และรัฐบาล/หน่วยราชการส่วนท้องถิ่น (Local culture, Customs and Government)

กฎหมายและข้อตกลงระหว่างประเทศ (International law and agreements) เช่น สถานะของกำลังทหารที่เข้าไปปฏิบัติงาน และ ความคิดริเริ่มเรื่องสิ่งแวดล้อม

การประสานงานระหว่างทหารและการเมือง (Military and political liaison)

ข้อเรียกร้องต่าง ๆ (Claims)

ผู้บังคับบัญชาทหารต้องพิจารณาให้แน่ใจว่าฝ่ายเสนาธิการที่สนับสนุนงานด้านพระธรรมบัญญัติหรือด้านกฎหมาย ได้รับการสนับสนุนสิ่งต่าง ๆ ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานด้านกฎหมายให้ได้อย่างรวดเร็วในการตอบสนองการปฏิบัติการที่มีความยุ่งยากซับซ้อน ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติการที่เกิดขึ้นในประเทศหรือเป็นเหตุการณ์ระหว่างประเทศก็ตาม เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญของเจ้าของประเทศที่เข้าไปปฏิบัติการจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติการให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

ฎ. การส่งกำลังบำรุง (Logistics)

ในการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามนั้น ปัจจัยด้านปริมาณในการส่งกำลังบำรุงอาจมีส่วนที่ไม่เหมือนกับการปฏิบัติทางทหารตามปกติ ผู้วางแผนในการปฏิบัติการต้องระวังต่อการสนับสนุนกิจในด้านนี้มากเกินไป จนเกิดผลกระทบหรือเป็นอันตรายต่อการสนับสนุนการปฏิบัติการรบทางทหาร การส่งกำลังบำรุงอาจเป็นการดำเนินการที่มีความสำคัญกว่ากำลังทหารอื่น แต่ก็อาจเป็นเพียงการวางกำลังส่งกำลังบำรุงเท่านั้น กำลังพลด้านการส่งกำลังบำรุงอาจถูกส่งไปปฏิบัติการในประเทศอื่น เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการของกำลังของฝ่ายเราที่ไปปฏิบัติการอยู่ หรือกำลังของประเทศต่าง ๆ ที่มาปฏิบัติการด้วย กำลังทหารด้านการส่งกำลังบำรุงอาจมีความรับผิดชอบต่อเนื่องต่อการปฏิบัติการแม้ว่ากำลังรบหลักจะออกจากพื้นที่ไปแล้ว โดยรับผิดชอบต่อการสนับสนุนกำลังของประเทศอื่น องค์กรเอกชนหรืออาสาสมัครพลเรือนต่าง ๆ ซึ่งกรณีเช่นนี้กำลังทหารด้านการส่งกำลังบำรุงจะต้องมีการกำหนดข้อตกลงเกี่ยวกับสถานะของกองกำลังทหาร (Status-of-forces agreements) ใว้อย่างเด่นชัดนอกจากนี้ยังต้องคุ้นเคย

กับข้อจำกัดทางด้านกฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ หรือการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามด้วย ผู้บังคับบัญชาทหารจะต้องเตรียมตัวให้พร้อมต่อปัญหาที่อาจเกิดจากด้านกฎหมายหรือด้านการเมือง เช่น การปฏิบัติการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม และการบรรเทาภัยพิบัติต่าง ๆ ผู้วางแผนในการส่งกำลังบำรุงควรจะต้องวิเคราะห์ถึงขีดความสามารถทางเศรษฐกิจในการสนับสนุนงานด้านส่งกำลังบำรุงของเจ้าของประเทศด้วย เพราะอาจมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศนั้น ๆ โดยตรง นอกจากนี้หน่วยส่งกำลังบำรุง จะต้องมีความสามารถในการป้องกันตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีการวางกำลังตามลำพัง หรือวางกำลังล่วงหน้าก่อนที่คำสั่งรบจะเข้าไปถึง

การวิเคราะห์ภารกิจขั้นต้น จะต้องพิจารณาถึงความต้องการเกี่ยวกับการขนส่ง การเข้าถึง สนามบินและท่าเรือ โดยเฉพาะในประเทศที่ยังขาดความเจริญ การประเมินในเรื่องการขนส่งหากล่าช้าจะมีผลกระทบโดยตรงต่อการส่งกำลังบำรุงรวม หน่วยสนับสนุนด้านการส่งกำลังบำรุงอาจต้องการการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับตนเอง ซึ่งการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกจะมีผลต่อหน่วยที่ตามมาติด ๆ กัน รวมถึงการส่งสิ่งของในการช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมที่ต้องใช้ความเร่งด่วนด้วย นอกจากนี้ต้องมีการกำหนดหลักปฏิบัติในการประสานการลำเลียงเคลื่อนย้ายสิ่งอุปกรณ์ และช่วงเวลาที่ใช้นาฬิกาบินหรือท่าเรือกับหน่วยที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการ การส่งน้ำมันเชื้อเพลิงและสิ่งอุปกรณ์สำคัญอื่น ๆ จะมีผลกระทบจากการสนับสนุนด้านการขนส่งโดยตรง

ฎ. การปฏิบัติการสายการแพทย์ (Medical Operations)

ตามปกติแล้วกำลังทหารที่เข้าร่วมในการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำ

สงคราม จะมีความต้องการการสนับสนุนทางสายการแพทย์ ทีมปฏิบัติการทางสายการแพทย์แบบเคลื่อนที่เร็วจึงมีความจำเป็นที่จะต้องเข้าไปในพื้นที่ก่อน หลังจากนั้นหน่วยสนับสนุนด้านการแพทย์หลักจึงจะเข้าไปภายหลัง หน่วยเวชกรรมป้องกันเคลื่อนที่เร็วมักเป็นหน่วยที่มีความสำคัญที่สุดที่ต้องมีการวางแผนให้ดี การดำเนินการด้านการแพทย์จะช่วยป้องกันกำลังของฝ่ายเดียวกัน และช่วยสนับสนุนส่งเสริมขีด

ความสามารถในการปฏิบัติการกิจ ด้วยการลดปัญหาภัยคุกคามจากโรคภัยไข้เจ็บที่ควบคุมไม่ได้ การวางแผนต้องครอบคลุมถึงการให้บริการต่าง ๆ เช่น โรงพยาบาล การฉีดวัคซีน การส่งกำลังสายการแพทย์เลือด กฎต่าง ๆ ด้านการแพทย์ และแผนการอพยพทางสายการแพทย์ด้วย

เมื่อมีการวางแผนเกี่ยวกับการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม ต้องพิจารณาเกี่ยวกับการให้การรักษาด้านการแพทย์ต่อประชาชนในประเทศนั้น ๆ รวมทั้งกำลังทหารของฝ่าย

พันธมิตรด้วย ชีตความสามารถในการบรรเทาทุกข์ของชาติพันธมิตร พลเรือน หรือหน่วยสนับสนุนทางการแพทย์อื่น ๆ ควรนำมาพิจารณาก่อนที่จะกำหนดแนวทางในการสนับสนุนทางการแพทย์

การตรวจสอบด้านการแพทย์ให้กับกำลังพลของเจ้าของประเทศ พันธมิตร และสถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ จะทำให้ผู้บังคับบัญชาทราบขีดความสามารถในการปฏิบัติงานของหน่วย การเกิดปัญหาเสพติด การพัฒนาอาวุธที่มีอำนาจการทำลายสูง (Weapon of Mass Destruction) และหลักฐานสำคัญอื่น ๆ ที่ช่วยให้ทราบล่วงหน้าและสามารถพิสูจน์ทราบและยืนยันข่าวสาร จากการตรวจสอบทางการแพทย์ จึงนับได้ว่าเป็นแหล่งข่าวที่สำคัญแหล่งหนึ่งในการปฏิบัติการ ดังนั้นการประสานงานอย่างต่อเนื่องระหว่างหน่วยงานด้านการแพทย์กับด้านการข่าวกรองจึงมีความจำเป็น

จ. การใช้กำลังสำรอง (Active/Reserve Mix.)

การปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม อาจต้องการหน่วยหรือองค์บุคคลที่มีได้จัดอยู่ในหน่วยทหารประจำการ หรือหน่วย/บุคคลที่สามารถปฏิบัติงานได้มากกว่าการใช้หน่วย/บุคคลที่ประจำการ ตัวอย่างของหน่วยที่ต้องการใช้กำลังสำรอง ตามตาราง

Reserve Units Needed in MOOTW

Civil affairs
Psychological operations
Airlift
Linguist units
Medical
Port security
Engineers

การระดมกำลังสำรองเหล่านี้ในช่วงเวลาที่ยังไม่มีการประกาศสงครามหรือไม่มีแนวโน้มว่าจะเกิด อาจจะทำให้ยาก นอกจากนี้การจะเกณฑ์กำลังสำรองจำเป็นต้องใช้เวลา หรือต้องใช้กำลังพลที่สมัครใจเข้ามาช่วยปฏิบัติงาน ผู้วางแผนในเรื่องนี้จำเป็นต้องเลือกบทบาทและกิจที่เหมาะสมให้กำลังเหล่านี้ปฏิบัติ ซึ่งกิจที่มอบหมายจะต้องเป็นกิจที่สามารถจัดกำลังอื่นเข้าปฏิบัติหน้าที่แทนได้ในทันทีที่จำเป็น

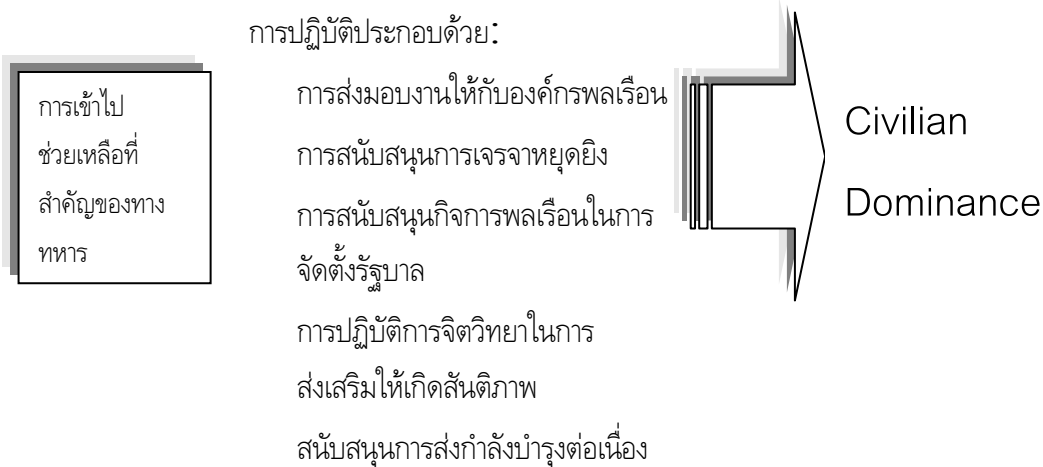

การระดมกำลังหากใช้เวลาเกิน ๓ สัปดาห์จะทำให้ อาสาสมัครกลัวและเป็นการจำกัดปริมาณของอาสาสมัคร เหล่านั้นด้วย หากมีเวลาเพียงพอ ผู้วางแผนควรกำหนดให้เห็นชัดเจนถึงขีดความสามารถสาขาใดที่ต้องการ กำลังสำรอง และต้องใช้เวลาเท่าใดในการฝึกและพร้อมที่จะส่งกำลังไปใช้ได้ ผู้วางแผนควรจะต้อง ตรวจสอบการอนุมัติอาวุธยุทธโปกรณ์ให้กับกำลังพลสำรอง โดยต้องให้แน่ใจว่าสามารถใช้งานร่วมกับกำลัง พลหลักของกองทัพได้ ยกตัวอย่างเช่น กำลังพลสำรองอาจใช้ยานพาหนะพลเรือนซึ่งไม่สามารถปฏิบัติงาน ในภูมิภาคที่ทุรกันดารได้เท่ากับยานพาหนะทางทหารที่กำลังพลหลักใช้ ในทางตรงกันข้ามการใช้กำลัง พลหลักในการปฏิบัติงานที่สามารถใช้กำลังสำรองได้ อาจจะมีผลกระทบต่อความสามารถในการตอบสนอง ต่อกิจในยามสงคราม เพราะต้องพิจารณาถึงเวลาในการเคลื่อนย้ายหรือวางกำลัง เวลาในการซ่อมทำ หรือการ เปลี่ยนอุปกรณ์

ท. การเปลี่ยนกิจการปฏิบัติการในยามสงครามมาเป็นการปฏิบัติการทางทหารที่ นอกเหนือจากการทำสงคราม (Transition from Wartime Operations to MOOTW)

การวางแผนของผู้บังคับบัญชาควรจะต้องรวมการเปลี่ยนกิจการปฏิบัติการในยามสงคราม มาเป็นการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามเข้าไว้ในแผนหลักด้วย ผู้บังคับบัญชาต้อง วางแผนดังกล่าวไว้ตั้งแต่เริ่มแรกของการปฏิบัติการรบ ทั้งนี้เพื่อให้มั่นใจว่าวัตถุประสงค์ทางการเมืองจะ ยังคงอยู่แม้ว่าการปฏิบัติการในยามสงครามได้สิ้นสุดลง ซึ่งการปฏิบัติภายหลังจากการขัดแย้งจะ ประกอบด้วย:

Post-conflict

ผู้บังคับบัญชาอาจต้องการปรับแต่งกำลังรบหรือจัดกำลังเสียใหม่ภายหลังสิ้นสุดการปฏิบัติการทางทหาร การวางแผนและการประมาณสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้ทราบธรรมชาติและขอบเขตของการปฏิบัติต่าง ๆ รวมทั้งความต้องการกำลัง ซึ่งอาจจะได้จากหน่วยอื่น หรือจากกำลังสำรองจากที่อื่น

ในการปฏิบัติการภายหลังจากการขัดแย้ง กำลังทางทหารอาจจะต้องสนับสนุนหน่วยอื่น รวมทั้งองค์กรระหว่างประเทศในการปฏิบัติงานของหน่วยเหล่านั้นด้วย

การปฏิบัติการภายหลังจากสิ้นสุดความขัดแย้งโดยทั่วไปประกอบด้วย การส่งมอบงานให้กับหน่วยงานหรือองค์กรพลเรือน การสนับสนุนการเจรจาหยุดยิง การปฏิบัติการพลเรือนสนับสนุนการจัดตั้งรัฐบาล การปฏิบัติการจิตวิทยาในการส่งเสริมให้เกิดสันติภาพ และการสนับสนุนการส่งกำลังบำรุงอย่างต่อเนื่องจากงานด้านการช่างไปจนถึงการขนส่ง

ณ. การเลิกการปฏิบัติการ (Termination of Operations)

เช่นเดียวกับการทำสงคราม การวางแผนในการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม จะต้องรวมถึง การปฏิบัติที่ต้องกระทำในโอกาสแรกหลังจากที่การปฏิบัติการได้สิ้นสุดลง การปฏิบัติต่าง ๆ เหล่านี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของการปฏิบัติแต่ละอย่าง และอาจจะรวมถึงรายการต่าง ๆ ในตารางข้างล่างนี้

Termination of Operations Actions
การปฏิบัติอาจรวมถึง... แต่ไม่บังคับให้ปฏิบัติ ได้แก่
การส่งมอบงานให้กับองค์กรเอกชน
การกำหนดตำแหน่งและกวาด/ทำลายสนามทุ่นระเบิด
การปิดบัญชีด้านการเงิน
การเตรียมการกรณีต้องจัดกำลังมาวางใหม่
การจัดกำลังมาวางในพื้นที่ใหม่

๓. การศึกษาและการฝึก (Education and Training)

จากคำกล่าวของ นายพล มอนโกเมอรี ที่ว่า

“A well-trained and disciplined military unit is the best foundation upon which to build a peacekeeping force.”

กำลังทางทหารที่พร้อมปฏิบัติงานในกิจการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม จะต้องระลึกไว้เสมอว่า การกิจหลักของตนคือการปฏิบัติการทางทหารเพื่อเอาชนะสงครามของประเทศชาติ การปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามเกือบทุกประเภท กำลังพลจะต้องปรับประสบการณ์ที่เคยใช้ในการรบมาปฏิบัติการ อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามบางอย่าง เช่น การช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม และการรักษาสันติภาพ ประสบการณ์ในการรบอาจจะไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ ดังนั้นเพื่อที่จะทำให้การปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากสงครามเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องปลูกฝังจิตสำนึกไว้เสมอว่าเป็นการปฏิบัติที่ไม่ต้องการประสบการณ์ด้านการรบ

กำลังทหารที่มีความพร้อมในการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม จะปฏิบัติการให้ประสบความสำเร็จได้ ต้องอาศัยการดำเนินการที่สำคัญ ๒ ลักษณะ ลักษณะที่ ๑ ได้แก่ การให้การศึกษาในระดับผู้เชี่ยวชาญแก่นายทหารสัญญาบัตร และนายทหารประทวน โดยเริ่มด้วยการฝึกความเป็นผู้นำให้แก่ทหารในระดับชั้นผู้น้อย ไปจนถึงระดับอาวุโส จุดมุ่งหมายของการศึกษาในลักษณะนี้ เพื่อให้มั่นใจว่านายทหารในทุกระดับมีความเข้าใจถึง วัตถุประสงค์ หลักการ และคุณลักษณะของการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม สามารถวางแผน และควบคุมการปฏิบัติการเหล่านี้ได้ เมื่อการศึกษาในด้านนี้เป็นผู้นำมีความก้าวหน้า ระดับต่อไปเป็นการศึกษาเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากสงคราม วิธีการศึกษาเกี่ยวกับการเป็นผู้นำจะประกอบไปด้วย การถกแถลงแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การศึกษาจากบทเรียนที่ได้รับต่าง ๆ การฝึกตามสถานการณ์ ซึ่งจะทำให้ผู้นำทหารสามารถทำหน้าที่ควบคุมสั่งการ หรือทำหน้าที่เป็นฝ่ายเสนาธิการในระหว่างการฝึก

ลักษณะที่ ๒ เป็นการฝึกขององค์กรบุคคล หน่วย และฝ่ายเสนาธิการ/อำนวยการของหน่วย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรบุคคล หน่วยและฝ่ายเสนาธิการหรือฝ่ายอำนวยการของหน่วย ได้รับประสบการณ์ที่จำเป็นสำหรับใช้ในการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม และฝ่ายเสนาธิการหรือฝ่ายอำนวยการสามารถวางแผน ควบคุมการปฏิบัติ และสนับสนุนการปฏิบัติการต่าง ๆ ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของการปฏิบัติการ การฝึกก่อนที่จะมีการวางกำลังอาจประกอบด้วย การฝึกประสบการณ์เฉพาะขององค์กรบุคคล การฝึกตามสถานการณ์ การฝึกภาคสนาม การฝึกใช้อาวุธจริงในสนาม การฝึกการเคลื่อนย้ายกำลัง การฝึกแก้ปัญหาในที่บังคับการ และการฝึกจำลองสถานการณ์ต่าง ๆ ให้กับผู้บังคับบัญชาฝ่ายเสนาธิการ/ฝ่ายอำนวยการ และหน่วยต่าง ๆ และหากมีเวลาเพียงพอควรมีการฝึกพร้อมของเหล่าทัพต่าง ๆ ด้วย โดยการฝึกอาจมีการฝึกกับหน่วยสนับสนุนต่าง ๆ ที่มักถูกใช้ในการปฏิบัติการ นอกจากนี้การฝึกอาจรวมไปถึงการวางกำลังใหม่ด้วยกำลังทหารจากหน่วยรบด้วย

ในการปฏิบัติการจริงมักจะไม่มีเวลาเพียงพอสำหรับการฝึกในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ จึงทำให้การให้การศึกษาต่อกำลังพลในทั้ง ๒ ลักษณะดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญ กำลังทหารที่ได้รับการฝึกมาอย่างดีแล้วย่อมจะปรับตัวให้เข้ากับการปกครองบังคับบัญชาของผู้นำทหารทั้งสัญญาบัตรและประทวนที่ได้รับการฝึกอบรมด้านการเป็นผู้นำ ด้านหลักการและแบบต่าง ๆ ของการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามได้เป็นอย่างดี การขาดโอกาสในการฝึกในการปฏิบัติการเฉพาะอย่าง สามารถ

ชดเชยได้ด้วยการใช้พื้นฐานการเป็นผู้นำของนายทหารในระดับต่าง ๆ ที่ได้รับการศึกษาไป ในการบังคับบัญชากำลังทหารในการปฏิบัติการ

ตารางแสดง แนวทางการให้การศึกษาและการฝึกกับกำลังทหารสำหรับการปฏิบัติการ MOOTW		
นายทหารสัญญาบัตร และ นายทหารประทวน องค์กรบุคคล หน่วย และ ฝ่ายเสนารธิการ/ฝ่ายอำนวยการ	วัตถุประสงค์ เพื่อให้แน่ใจว่าผู้นำทหาร ทั้งหลายมีความเข้าใจต่อ วัตถุประสงค์ หลักการและ คุณลักษณะของการ ปฏิบัติการทางทหารที่ นอกเหนือจากการทำ สงคราม	หลักการฝึกอบรม การถกแถลงแลกเปลี่ยนความ คิดเห็น ศึกษาจากบทเรียนที่ได้รับ การฝึกตามสถานการณ์
	เพื่อให้แน่ใจว่าองค์กรบุคคล และหน่วย ได้รับ ประสบการณ์ที่จำเป็นต่อการ ปฏิบัติการทางทหาร นอกเหนือจากการทำ สงคราม และฝ่ายเสนารธิการ สามารถวางแผน ควบคุม และสนับสนุนการปฏิบัติการ ได้	ฝึกประสบการณ์ขององค์กรบุคคล การฝึกตามสถานการณ์ การฝึกภาคสนาม การฝึกใช้อาวุธจริง การฝึกเคลื่อนย้ายกำลัง การฝึกจำลองสถานการณ์

๔. บทสรุป (Conclusion)

ในการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม ผู้บังคับบัญชาทหารควรมั่นใจในความรู้เกี่ยวกับการทำสงคราม ที่ได้เรียนรู้หรือมีประสบการณ์ รวมทั้งต้องมั่นใจต่อหลักนิยมในการฝึกต่าง ๆ แต่ต้องเข้าใจถึงความต้องการของการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม และต้องเตรียมพร้อมที่จะปรับใช้ประสบการณ์ในการรบมาช่วยในการปฏิบัติการให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในการปฏิบัติที่ไม่ใช่สงคราม กำลังทางทหารที่ถูกใช้ในการปฏิบัติการที่นอกเหนือจากการทำสงครามควรจะต้องเตรียมพร้อมที่จะสามารถเปลี่ยนภารกิจไปปฏิบัติการรบได้เสมอ ความสำเร็จในการปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงครามจะเกิดจากการที่ทหารทุก ๆ เหล่าทัพมีความเชี่ยวชาญ มีประสบการณ์ที่ดี ได้รับการฝึกอบรม และมีวินัย

นิยามศัพท์

(Terms and Definitions)

การควบคุมอาวุธ (Arms Control) เป็นแนวความคิดที่มีความหมายดังนี้:

๑. คือแผนต่าง ๆ การจัดการ หรือ กรรมวิธี ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของข้อตกลงที่เปิดเผยและเป็นนัยของนานาชาติ ในการกำกับดูแลในด้านต่าง ๆ ได้แก่: จำนวน ชนิด จีตความสามารถและคุณลักษณะระบบอาวุธ (ซึ่งรวมทั้งระบบการควบคุมบังคับบัญชา การจัดการด้านการส่งกำลังสนับสนุนและ ระบบการรวบรวมข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการ) และจำนวนที่บ่งบอกความเข้มแข็งของ องค์กร อุปกรณ์ การจัดวางกำลัง การใช้กำลังทหาร

๒. ในบางโอกาส หมายถึง การกำหนดมาตรการขึ้นเพื่อการลดความไม่สมดุลในสถานะแวดล้อมทางทหาร

การปราบปรามการก่อการร้าย (Combating Terrorism) เป็นการปฏิบัติการที่ประกอบด้วย การต่อต้านการก่อการร้าย (Antiterrorism) (หมายถึง มาตรการในการป้องกัน เพื่อลดจุดอ่อนที่มีต่อการปฏิบัติการของผู้ก่อการร้าย) และการตอบโต้การก่อการร้าย (Counterterrorism) (หมายถึง มาตรการเชิงรุกในการป้องกัน ปราบปราม และตอบโต้การก่อการร้าย) ซึ่งจะต้องดำเนินการ โดยตลอดอย่างต่อเนื่องในขณะที่ยังมีภัยคุกคามอยู่

การสนับสนุนการต่อต้านการปฏิบัติการค้ายาเสพติด (Support to Counterdrug Operations) เป็นการสนับสนุนของกระทรวงกลาโหมต่อหน่วยงานรักษากฎหมายของชาติ เพื่อค้นหา ติดตาม และตอบโต้ การผลิต ขบวนการและเส้นทางการค้า และการใช้ยาเสพติดผิดกฎหมาย

เป้าหมายสุดท้าย (End State) คือ สิ่งที่รัฐบาลต้องการให้เป็นหลังจากการปฏิบัติการสิ้นสุดลง ทั้ง การปฏิบัติการทางทหาร และการทหารในการสนับสนุนเครื่องมือต่าง ๆ ของพลังอำนาจแห่งชาติ

การดำรงเสรีภาพในการนำเรือ (Ensuring freedom of navigation) เป็นการปฏิบัติการใด ๆ ที่แสดงสิทธิในการใช้เส้นทางเดินเรือระหว่างประเทศ และ เส้นทางการบินสากล

เขตห้ามผ่าน/เขตหวงห้าม (Exclusion Zone) เป็นเขตหวงห้ามที่กำหนดขึ้นจากมาตรการปิดล้อม (Sanction) ให้ปฏิบัติกิจเฉพาะอย่าง โดยอาจมีวัตถุประสงค์เพื่อชักชวนให้ชาติต่าง ๆ หรือกลุ่มของประเทศ เปลี่ยนแปลงการปฏิบัติของตนให้อยู่ในแนวทางที่กำหนด ซึ่งมีผลมาจากการ Sanction หรือการขู่ว่าจะใช้กำลังในการดำเนินการ

การช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรม (Humanitarian assistance) เป็นโครงการเพื่อบรรเทาหรือลดผลของสาธารณภัยทั้งจากธรรมชาติและจากที่มนุษย์ก่อขึ้น หรือ สถานะการระบอบต่าง ๆ เช่น ความเจ็บป่วยของมนุษยชาติ ความหิวโหย หรือความขาดแคลน ที่อาจจะเป็นภัยคุกคามที่ร้ายแรงต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน การช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรม ที่ดำเนินการด้วยกำลังทหารจะถูกจำกัดด้วยขอบเขต

และระยะเวลาในการปฏิบัติการ การช่วยเหลือจะเป็นเพียงการปฏิบัติการเสริมหรือเป็นส่วนช่วยเหลือความพยายามของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชนของประเทศที่เข้าไปช่วยเหลือ (Host Nation) หรือหน่วยงานที่มีความรับผิดชอบหลักต่อการช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรม

การปฏิบัติการทางทหารที่นอกเหนือจากการทำสงคราม (Military Operations Other Than War) หมายถึง การปฏิบัติการที่ครอบคลุมขอบเขตของการใช้ขีดความสามารถทางทหารที่นอกเหนือจากการปฏิบัติการทางทหารที่ใช้กันอยู่ในการรบโดยทั่วไป การปฏิบัติการทางทหารเหล่านี้สามารถนำมาประยุกต์ร่วมกับกำลังอำนาจแห่งชาติด้านอื่น ๆ และอาจเกิดขึ้น ก่อน ระหว่าง และหลังการทำสงครามก็ได้

การทหารในการสนับสนุนอำนาจของประชาชน (Military Support to Civil Authorities) กิจกรรมหรือมาตรการที่กระทำโดยกระทรวงกลาโหม เพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนส่วนราชการพลเรือนอื่นๆของรัฐในการวางแผนหรือเตรียมความพร้อม ในการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่สำหรับการปฏิบัติที่เกิดขึ้น เนื่องจาก สถานการณ์ฉุกเฉินที่เกิดกับประชาชน การถูกโจมตี รวมทั้งการรักษาความมั่นคงแห่งชาติในเวลาฉุกเฉิน

การให้การช่วยเหลือกับประเทศต่าง ๆ (Nation Assistance) เป็นการช่วยเหลือทางพลเรือนและทางทหารที่มอบให้แก่ชาติใดชาติหนึ่ง โดยกำลังนานาชาติในดินแดนของประเทศนั้น ทั้งในยามสงบ ยามฉุกเฉินหรือยามสงคราม โดยขึ้นอยู่กับข้อตกลงซึ่งกันและกัน โครงการการช่วยเหลือนี้จะอยู่ในหลายรูปแบบ แต่จะไม่รวมถึงการช่วยเหลือทางด้านการรักษาความปลอดภัยของประเทศ และการป้องกันความมั่นคงภายในประเทศ กิจกรรมต่างๆจะปฏิบัติอยู่ภายใต้พื้นฐานของหน่วยงานกลางหรือองค์กรระหว่างประเทศเท่านั้น

ปฏิบัติการอพยพประชาชน (Noncombatant Evacuation Operations) การปฏิบัติการเพื่อหาที่แห่งใหม่ให้กับประชาชนที่ได้รับภัยคุกคามในดินแดนต่างชาติ โดยปกติแล้วจะเกี่ยวข้องกับประชาชนของชาติที่เข้าไปปฏิบัติการผู้ซึ่งกำลังตกอยู่ในอันตรายหรือประชาชนของชาติอื่นที่ได้รับการเลือกสรรแล้วมีอักษรย่อว่า NEO

องค์กรที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐบาล (Non-Governmental Organizations) เป็นองค์กรข้ามชาติของพลเรือนที่ทำหน้าที่ในฐานะให้คำปรึกษาในด้านเศรษฐกิจ และสังคม องค์กรนี้อาจจะเป็นสมาคมผู้เชี่ยวชาญ มูลนิธิ องค์กรธุรกิจนานาชาติต่างๆ หรือ กลุ่มอาสาสมัครที่มีความสนใจในกิจกรรมของงานการช่วยเหลือเพื่อมนุษยธรรม เช่น การพัฒนาและการบรรเทาทุกข์ มีอักษรย่อว่า NGO

การสร้างสันติภาพ (Peace building) เป็นการปฏิบัติหลังจากเหตุการณ์ขัดแย้งสงบลงแล้ว โดยใช้อำนาจทางการทูตและทางเศรษฐกิจที่เหนือกว่า เพื่อสร้างความแข็งแกร่งและฟื้นฟูโครงสร้างการปกครอง และสถาบันของชาติที่ประสบกับความขัดแย้ง เพื่อหลีกเลี่ยงการกลับมาสู่ความเลวร้ายอย่างเดิมอีกครั้ง

การบีบบังคับเพื่อให้เกิดสันติภาพ (Peace Enforcement) การประยุกต์ใช้กำลังอำนาจทางทหาร หรือภัยคุกคามอื่นใด โดยปกติแล้วดำเนินการโดยการอนุมัติจากนานาชาติ โดยบังคับให้ยินยอมทำตามในการแก้ปัญหาต่างๆ หรือกำหนดบทลงโทษเพื่อที่จะดำรงหรือฟื้นฟูสันติภาพหรือคำสั่ง

การรักษาสันติภาพ (Peacekeeping) การปฏิบัติการทางทหารภายใต้การยินยอมของส่วนใหญ่เพื่อการต่อต้าน การติดตามผล และอำนวยความสะดวกต่างๆ ประสพผลสำเร็จ เช่น การหยุดยิง การสงบศึกและความพยายามทางการทูตเพื่อการจัดตั้งทางการเมืองในระยะยาว

การทำให้เกิดสันติภาพ (Peacemaking) เป็นขบวนการทางการทูต การไกล่เกลี่ย การเจรจาต่อรอง หรือรูปแบบอื่น ๆ ของการสร้างสันติภาพเพื่อการสิ้นสุดข้อขัดแย้งและแก้ปัญหาที่จะนำมาสู่ข้อขัดแย้ง

การปฏิบัติการด้านสันติภาพ (Peace Operation) เป็นการรวมการปฏิบัติการการรักษาสันติภาพต่างๆ และการบีบบังคับเพื่อให้เกิดสันติภาพ เพื่อสนับสนุนความพยายามทางการทูตให้สามารถจัดตั้งและดำรงไว้ซึ่งสันติภาพ

การวางกำลังเชิงป้องกัน (Preventive Deployment) เป็นการวางกำลังทางทหารเพื่อป้องกันการรวมความรุนแรงที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ที่มีการเผชิญหน้ากัน หรือ พื้นที่อาจเกิดข้อขัดแย้งขึ้นระหว่างฝ่ายต่างๆ การใช้กำลังอาจจะถูกใช้ในสถานการณ์ที่ไม่กระจ่างชัดนักโดยอยู่ในรูปแบบของการใช้ยุทธโศปกรณ์ การแสดงกำลัง และกิจกรรมต่างๆ

การทูตเชิงป้องกัน (Preventive Diplomacy) เป็นการปฏิบัติการทางการทูตที่ทำขึ้นก่อนสถานการณ์ที่คาดว่าจะมีวิกฤตการณ์เกิดขึ้นเพื่อป้องกันหรือจำกัดขอบเขตของความรุนแรง

องค์กรอาสาสมัครเอกชน (Private Voluntary Organizations) องค์กรเอกชนเพื่อการช่วยเหลือทางด้านมนุษยธรรมโดยไม่หวังผลตอบแทน ทำหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนาและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆ บางครั้งก็ปฏิบัติงานคล้ายคลึงกับ non governmental organization มีอักษรย่อว่า PVO

การป้องกันการเดินเรือ (Protection of Shipping) คือการใช้กำลังทางเรือ ทางอากาศและกำลังอื่น ๆ ที่เหมาะสมเพื่อการป้องกันเรือ อากาศยาน ประชาชนและทรัพย์สินของชาติเราหรือต่างชาติตามกฎหมายระหว่างประเทศ

การปฏิบัติฉับพลัน (Raid) โดยปกติแล้วเป็นการใช้หน่วยขนาดเล็กเพื่อเจาะเข้าไปในดินแดนข้าศึกอย่างรวดเร็ว เพื่อการได้มาซึ่งข่าวสาร สร้างความสับสนแก่ข้าศึก หรือทำลายที่ตั้งทางทหารของข้าศึก แล้วรีบดำเนินการถอนตัวจึงถือเป็นการเสร็จสิ้นภารกิจ

การปฏิบัติการกู้คืนสภาพ (Recovery Operations) เป็นการปฏิบัติเพื่อค้นหา กำหนดที่หมาย พิสูจน์ฝ่าย และช่วยเหลือ แก่ กำลังพล อุปกรณ์ หรือสิ่งอุปกรณ์วิกฤติของชาติ

การคว่ำบาตรหรือการสกัดกั้นทางทะเล (Sanction Enforcement/Maritime Intercept

Operations) การปฏิบัติการซึ่งใช้มาตรการบีบบังคับเข้าสกัดกั้นการเคลื่อนที่ของ เรือ อากาศยาน หรือวัตถุอื่นใดที่เฉพาะเจาะจงที่เข้าไปหรือออกจากพื้นที่ที่กำหนดไว้

การแสดงกำลัง (Show of force) การปฏิบัติการที่ใช้ในการแก้ปัญหาซึ่งใช้การแสดงกำลังที่เหนือกว่าเพื่อพยายามแก้ปัญหาสถานการณ์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งถ้าหากปล่อยทิ้งไว้จะเป็นอันตรายต่อผลประโยชน์และวัตถุประสงค์แห่งชาติ

การโจมตี (Strike) การโจมตีซึ่งตั้งใจที่จะทำให้เกิดความเสียหาย การเข้ายึดครอง หรือการทำลายเป้าหมาย

การสนับสนุนการต่อต้านการก่อความไม่สงบ (Support to Counterinsurgency) การให้การสนับสนุนกับ ผู้ปกครองประเทศ รัฐบาลทหาร รัฐบาลกึ่งทหาร การเมือง การเศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา และการช่วยเหลือประชาชน เพื่อที่จะเอาชนะการก่อความไม่สงบ

การสนับสนุนการก่อความไม่สงบ (Support to Insurgency) การสนับสนุนเป้าหมายการเคลื่อนไหวเพื่อการล้มล้างสถาบันรัฐบาลโดยใช้การโค่นอำนาจหรือกำลังอาวุธ
